

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2018. július 5., csütörtök

Tartalomjegyzék

2018. évi XXI. törvény	Az Európa Tanács terrorizmus megelőzéséről szóló Egyezménye Kiegészítő Jegyzőkönyvének kihirdetéséről	9124
2018. évi XXII. törvény	A Magyarország Kormánya és a Jordán Hasemita Királyság Kormánya között a diplomata-útlevéllal rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről	9131
2018. évi XXIII. törvény	A Magyarország Kormánya és Hongkong, a Kínai Népköztársaság Különleges Közigazgatási Területének Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről	9135
19/2018. (VII. 5.) EMMI rendelet	Az egészségügyi szakellátás társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló 9/1993. (IV. 2.) NM rendelet módosításáról	9141
4/2018. (VII. 5.) ITM rendelet	Az egyes atomenergetikai tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról	9142
7/2018. (VII. 5.) AB határozat	A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 266. § (2) bekezdésével kapcsolatos mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapításáról	9147
8/2018. (VII. 5.) AB határozat	A Kúria Pfv.IV.20.773/2016/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről	9156
1308/2018. (VII. 5.) Korm. határozat	A Magyarországi Evangélikus Egyház kórházának létrehozása érdekében szükséges előkészítési tevékenységek támogatásáról	9164

II. Törvények

2018. évi XXI. törvény

az Európa Tanács terrorizmus megelőzéséről szóló Egyezménye Kiegészítő Jegyzőkönyvének kihirdetéséről*

- 1. §** Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Európa Tanács terrorizmus megelőzéséről szóló Egyezménye Kiegészítő Jegyzőkönyve (a továbbiakban: Kiegészítő Jegyzőkönyv) kötelező hatályának elismerésére.
- 2. §** Az Országgyűlés a Kiegészítő Jegyzőkönyvet e törvénnyel kihirdeti.
- 3. §** A Kiegészítő Jegyzőkönyv hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Additional Protocol to the Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism

The member States of the Council of Europe and the other Parties to the Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism (CETS No. 196), signatory to this Protocol,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members;
Desiring to further strengthen the efforts to prevent and suppress terrorism in all its forms, both in Europe and globally, while respecting human rights and the rule of law;

Recalling human rights and fundamental freedoms enshrined, in particular, in the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (ETS No. 5) and its protocols, as well as in the International Covenant on Civil and Political Rights;

Expressing their grave concern about the threat posed by persons travelling abroad for the purpose of committing, contributing to or participating in terrorist offences, or the providing or receiving of training for terrorism in the territory of another State;

Having regard in this respect to Resolution 2178 (2014) adopted by the Security Council of the United Nations at its 7272nd meeting on 24 September 2014, in particular paragraphs 4 to 6 thereof;

Considering it desirable to supplement the Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism in certain respects,

Have agreed as follows:

Article 1

Purpose

The purpose of this Protocol is to supplement the provisions of the Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism, opened for signature in Warsaw on 16 May 2005 (hereinafter referred to as “the Convention”) as regards the criminalisation of the acts described in Articles 2 to 6 of this Protocol, thereby enhancing the efforts of Parties in preventing terrorism and its negative effects on the full enjoyment of human rights, in particular the right to life, both by measures to be taken at national level and through international co-operation, with due regard to the existing applicable multilateral or bilateral treaties or agreements between the Parties.

Article 2

Participating in an association or group for the purpose of terrorism

- 1 For the purpose of this Protocol, “participating in an association or group for the purpose of terrorism” means to participate in the activities of an association or group for the purpose of committing or contributing to the commission of one or more terrorist offences by the association or the group.

* A törvényt az Országgyűlés a 2018. június 25-i ülésnapján fogadta el.

- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish "participating in an association or group for the purpose of terrorism", as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 3

Receiving training for terrorism

- 1 For the purpose of this Protocol, "receiving training for terrorism" means to receive instruction, including obtaining knowledge or practical skills, from another person in the making or use of explosives, firearms or other weapons or noxious or hazardous substances, or in other specific methods or techniques, for the purpose of carrying out or contributing to the commission of a terrorist offence.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish "receiving training for terrorism", as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 4

Travelling abroad for the purpose of terrorism

- 1 For the purpose of this Protocol, "travelling abroad for the purpose of terrorism" means travelling to a State, which is not that of the traveller's nationality or residence, for the purpose of the commission of, contribution to or participation in a terrorist offence, or the providing or receiving of training for terrorism.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish "travelling abroad for the purpose of terrorism", as defined in paragraph 1, from its territory or by its nationals, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law. In doing so, each Party may establish conditions required by and in line with its constitutional principles.
- 3 Each Party shall also adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under, and in accordance with, its domestic law the attempt to commit an offence as set forth in this article.

Article 5

Funding travelling abroad for the purpose of terrorism

- 1 For the purpose of this Protocol, "funding travelling abroad for the purpose of terrorism" means providing or collecting, by any means, directly or indirectly, funds fully or partially enabling any person to travel abroad for the purpose of terrorism, as defined in Article 4, paragraph 1, of this Protocol, knowing that the funds are fully or partially intended to be used for this purpose.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish the "funding of travelling abroad for the purpose of terrorism", as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 6

Organising or otherwise facilitating travelling abroad for the purpose of terrorism

- 1 For the purpose of this Protocol, "organising or otherwise facilitating travelling abroad for the purpose of terrorism" means any act of organisation or facilitation that assists any person in travelling abroad for the purpose of terrorism, as defined in Article 4, paragraph 1, of this Protocol, knowing that the assistance thus rendered is for the purpose of terrorism.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish "organising or otherwise facilitating travelling abroad for the purpose of terrorism", as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 7

Exchange of information

- 1 Without prejudice to Article 3, paragraph 2, sub-paragraph a, of the Convention and in accordance with its domestic law and existing international obligations, each Party shall take such measures as may be necessary in order to strengthen the timely exchange between Parties of any available relevant information concerning persons travelling abroad for the purpose of terrorism, as defined in Article 4. For that purpose, each Party shall designate a point of contact available on a 24-hour, seven-days-a-week basis.
- 2 A Party may choose to designate an already existing point of contact under paragraph 1.

- 3 A Party's point of contact shall have the capacity to carry out communications with the point of contact of another Party on an expedited basis.

Article 8

Conditions and safeguards

- 1 Each Party shall ensure that the implementation of this Protocol, including the establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 2 to 6, is carried out while respecting human rights obligations, in particular the right to freedom of movement, freedom of expression, freedom of association and freedom of religion, as set forth in, where applicable to that Party, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the International Covenant on Civil and Political Rights and other obligations under international law.
- 2 The establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 2 to 6 of this Protocol should furthermore be subject to the principle of proportionality, with respect to the legitimate aims pursued and to their necessity in a democratic society, and should exclude any form of arbitrariness or discriminatory or racist treatment.

Article 9

Relation between this Protocol and the Convention

The words and expressions used in this Protocol shall be interpreted within the meaning of the Convention. As between the Parties, all the provisions of the Convention shall apply accordingly, with the exception of Article 9.

Article 10

Signature and entry into force

- 1 This Protocol shall be open for signature by Signatories to the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A Signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously ratified, accepted or approved the Convention, or does so simultaneously. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the sixth instrument of ratification, acceptance or approval, including at least four member States of the Council of Europe.
- 3 In respect of any Signatory which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, this Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 11

Accession to the Protocol

- 1 After the entry into force of this Protocol, any State, which has acceded to the Convention, may also accede to this Protocol or do so simultaneously.
- 2 In respect of any State acceding to the Protocol under paragraph 1 above, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 12

Territorial application

- 1 Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.
- 2 Any Party may, at any later time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 13**Denunciation**

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 14**Notifications**

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Union, the non-member States which have participated in the elaboration of this Protocol as well as any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Protocol of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 10 and 11;
- d any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Riga, this 22nd day of October 2015, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Union, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Protocol, and to any State invited to accede to it."

„Az Európa Tanács terrorizmus megelőzéséről szóló Egyezmény Kiegészítő Jegyzőkönyve

Az Európa Tanács tagállamai és az Európa Tanács terrorizmus megelőzéséről szóló Egyezményében (CETS No. 196) részes egyéb államok, amelyek a jelen Jegyzőkönyvnek aláírói,

figyelembe véve, hogy az Európa Tanács célja a tagjai közötti nagyobb egység elérése; azzal az óhajjal, hogy tovább fokozzák erőfeszítéseiket a terrorizmus valamennyi formájának a megelőzése és visszaszorítása terén mind Európában, mind globálisan, az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartása mellett;

szem előtt tartva különösen az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló Egyezményben (ETS No. 5) és kiegészítő jegyzőkönyveiben, illetve a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában foglalt emberi jogokat és az alapvető szabadságokat;

kifejezve komoly aggodalmukat a terrorista bűncselekmények elkövetése, illetve az azokban való közreműködés vagy részvétel céljából külföldre utazók, illetve egy másik állam területén történő terrorista kiképzésben való részvétel vagy az abban való részesítés jelentette fenyegetés miatt;

figyelemmel az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsának 7272. ülésén, 2014. szeptember 24-én hozott 2178. (2014) számú határozatára, különösen annak 4. és 6. cikkére;

kívánatosnak tartva az Európa Tanács terrorizmus megelőzéséről szóló Egyezménye egyes rendelkezéseinek kiegészítését,

a következőkben állapodtak meg:

1. cikk**Cél**

Jelen Jegyzőkönyv célja az Európa Tanács terrorizmus megelőzéséről szóló, Varsóban 2005. május 16-án kelt Egyezménye (a továbbiakban: Egyezmény) rendelkezéseinek kiegészítése a jelen Jegyzőkönyv 2–6. cikkében foglalt cselekmények kriminalizálásával, ezáltal a Szerződő Felek erőfeszítéseinek növelése a terrorizmus és annak negatív

hatásai megelőzése, az emberi jogok, különösen az élethez való jog teljes körű gyakorlásának biztosítása érdekében mind nemzeti szinten, mind a nemzetközi együttműködés keretében teendő intézkedések által, figyelemmel a Szerződő Felek között létrejött és hatályos két- vagy többoldalú szerződésekre vagy megállapodásokra.

2. cikk

Terrorcselekmény céljára szolgáló társaságban vagy csoportban való részvétel

- (1) Jelen Jegyzőkönyv tekintetében a „terrorcselekmény céljára szolgáló társaságban vagy csoportban való részvétel” alatt kell érteni az olyan társaság vagy csoport tevékenységében való részvételt, amelynek célja egy vagy több terrorcselekmény elkövetése vagy elkövetésében való közreműködés.
- (2) Minden Szerződő Fél megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy az (1) bekezdésben hivatkozott terrorcselekmény céljára szolgáló társaságban vagy csoportban való részvétel, amennyiben azt jogellenesen és szándékosan követik el, a belső joga szerint bűncselekményként büntetendő legyen.

3. cikk

Terrorista kiképzésében való részvétel

- (1) Jelen Jegyzőkönyv tekintetében a „terrorista kiképzésben való részvétel” alatt kell érteni egy másik személy által a robbanóanyagok, a lőfegyverek, más fegyverek, egyéb káros vagy veszélyes anyagok előállítására illetve használatára, továbbá más specifikus módszerekre vagy technikákra vonatkozóan nyújtott oktatásban való részvételt, beleértve a szükséges ismeretek vagy gyakorlati képességek megszerzését, amelynek célja terrorcselekmény elkövetése vagy elkövetésében való közreműködés.
- (2) Minden Szerződő Fél megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy az (1) bekezdésben hivatkozott terrorista kiképzésben való részvétel, amennyiben azt jogellenesen és szándékosan követik el, a belső joga szerint bűncselekményként büntetendő legyen.

4. cikk

Terrorcselekmény elkövetése céljából történő külföldre utazás

- (1) Jelen Jegyzőkönyv tekintetében a „terrorcselekmény elkövetése céljából történő külföldre utazás” alatt az utazó állampolgársága vagy lakóhelye szerinti államtól eltérő államba történő utazást kell érteni, amelynek célja terrorcselekmény elkövetése, illetve elkövetésében való közreműködés, illetve részvétel, vagy terrorista kiképzésben való részvétel vagy részesítés.
- (2) Minden Szerződő Fél megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy az (1) bekezdésben hivatkozott terrorcselekmény elkövetése céljából történő külföldre utazás, amennyiben azt jogellenesen és szándékosan követik el, a belső joga szerint bűncselekményként legyen büntetendő. Ennek során minden Szerződő Fél meghatározhatja az alkotmányos alapelvei által megkövetelt, illetve azokkal összhangban álló feltételeket.
- (3) Minden Szerződő Fél megteszi azokat az intézkedéseket is, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az e cikkben meghatározott bűncselekmény elkövetésére irányuló kísérlet is bűncselekményként büntetendő legyen.

5. cikk

Terrorcselekmény elkövetése céljából történő külföldre utazás finanszírozása

- (1) Jelen Jegyzőkönyv tekintetében a „terrorcselekmény elkövetése céljából történő külföldre utazás finanszírozása” alatt kell érteni anyagi eszközök közvetlenül vagy közvetetten, bármilyen módon történő szolgáltatását vagy gyűjtését, amely teljes egészében vagy részben lehetővé teszi valamely személy számára, hogy terrorcselekmény elkövetése céljából külföldre utazhasson a jelen Jegyzőkönyv 4. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint, annak tudatában, hogy az anyagi eszközöket teljes egészében vagy részben e célra szánták.
- (2) Minden Szerződő Fél megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy az (1) bekezdésben hivatkozott terrorcselekmény elkövetése céljából történő külföldre utazás finanszírozása, amennyiben azt jogellenesen és szándékosan követik el, a belső joga szerint bűncselekményként büntetendő legyen.

6. cikk

Terrorcselekmény elkövetése céljából történő külföldre utazás megszervezése vagy egyéb módon való elősegítése

- (1) Jelen Jegyzőkönyv tekintetében „terrorcselekmény elkövetése céljából történő külföldre utazás megszervezése vagy egyéb módon való elősegítése” alatt minden olyan, a kiutazás megszervezésére vagy annak egyéb módon történő elősegítésére irányuló tevékenységet érteni kell, amely segítséget nyújt valamely személy terrorizmus céljából

történő külföldre utazásához a jelen Jegyzőkönyv 4. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint, annak tudatában, hogy az így nyújtott segítség a terrorizmus célját szolgálja.

- (2) Minden Szerződő Fél megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy az (1) bekezdésben hivatkozott terrorcselekmény elkövetése céljából történő külföldre utazás megszervezése vagy egyéb módon való elősegítése, amennyiben azt jogellenesen és szándékosan követik el, a belső joga szerint bűncselekményként büntetendő legyen.

7. cikk

Információcsere

- (1) Az Egyezmény 3. cikk (2) bekezdésének a) pontjának sérelme nélkül, a Szerződő Felek a nemzeti jogukkal és a vonatkozó nemzetközi kötelezettségeikkel összhangban minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy megerősítsék a jelen Jegyzőkönyv 4. cikke szerinti, a terrorizmus céljából külföldre utazó személyekre vonatkozó releváns információk megfelelő időben történő cseréjét. E célból a Szerződő Felek kijelölnek egy, a hét minden napján 24 órában működő kapcsolattartó pontot.
- (2) Bármely Szerződő Fél dönthet úgy, hogy az (1) bekezdés szerinti feladatra egy már kapcsolattartó pontként működő szervezet jelöl ki.
- (3) A Szerződő Fél által kijelölt kapcsolattartó pontnak képesnek kell lennie egy másik Szerződő Fél kapcsolattartó pontjával történő hatékony információcserére.

8. cikk

Feltételek és biztosítékok

- (1) Minden Szerződő Fél biztosítja jelen Jegyzőkönyv 2–6. cikkei szerinti büntethetőség megteremtése, bevezetése és alkalmazása során az emberi jogi kötelezettségek, különösen a szabad mozgáshoz való jog, a véleménynyilvánítás szabadsága, az egyesülési és vallásszabadság tiszteletben tartását, amennyiben azok a Szerződő Félre alkalmazandók, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezményvel és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányával, valamint más nemzetközi jogi kötelezettségekkel összhangban.
- (2) A jelen Jegyzőkönyv 2–6. cikkei szerinti büntethetőség megteremtésének, bevezetésének és alkalmazásának meg kell felelnie továbbá az arányosság elvének, figyelemmel egy demokratikus társadalom legitim céljaira és azok szükségességére, továbbá mentesnek kell lennie az önkényesség, a diszkriminatív vagy a rasszista bánásmód bármely formájától.

9. cikk

Az Egyezmény és a Jegyzőkönyv közötti kapcsolat

A jelen Jegyzőkönyvben használt szavakat és kifejezéseket az Egyezményvel összhangban kell értelmezni. A Szerződő Felek között a 9. cikk kivételével az Egyezmény valamennyi rendelkezése alkalmazandó.

10. cikk

Aláírás és hatálybalépés

- (1) Jelen Jegyzőkönyv aláírásra nyitva áll az Egyezményt aláíró államok számára. Jelen Jegyzőkönyvet meg kell erősíteni, el kell fogadni vagy jóvá kell hagyni. Az aláíró nem erősítheti meg, nem fogadhatja el, vagy nem hagyhatja jóvá a jelen Jegyzőkönyvet anélkül, hogy előzetesen vagy egyidejűleg meg nem erősíti, el nem fogadja, vagy jóvá nem hagyja az Egyezményt. A megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási okiratokat az Európa Tanács Főtitkáránál kell letétbe helyezni.
- (2) Jelen Jegyzőkönyv az azt követő harmadik hónap eltelté utáni hónap első napján lép hatályba, amikor a hatodik megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási okiratot letétbe helyezték, amelyek közül legalább négy az Európa Tanács tagjától származik.
- (3) Jelen Jegyzőkönyv minden olyan aláíró tekintetében, amely a későbbiekben helyezi letétbe a megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyási okiratát, az ezen okirat letétbe helyezését követő három hónapos időtartam elteltét követő hónap első napján lép hatályba.

11. cikk

Csatlakozás a Jegyzőkönyvhöz

- (1) Jelen Jegyzőkönyv hatálybalépését követően bármely állam csatlakozhat, amely előzőleg csatlakozott vagy egyidejűleg csatlakozik az Egyezményhez.

- (2) A jelen Jegyzőkönyvhöz az (1) bekezdés szerint csatlakozó állam tekintetében a Jegyzőkönyv a csatlakozási okiratoknak az Európa Tanács Főtitkáránál történő letétbe helyezésének napjától számított három hónap lejártá utáni hónap első napján lép hatályba.

12. cikk

Területi hatály

- (1) A Jegyzőkönyv aláírásakor vagy a megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okiratok letétbe helyezésekor bármely állam vagy az Európai Unió meghatározhatja azt a területet vagy területeket, amelyeken jelen Jegyzőkönyvet alkalmazni kell.
- (2) Bármely Szerződő Fél bármely későbbi időpontban az Európa Tanács Főtitkárához címzett nyilatkozatában kiterjesztheti jelen Jegyzőkönyv alkalmazását a nyilatkozatban meghatározott más területre. Ezen terület vonatkozásában a Jegyzőkönyv attól a naptól számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lép hatályba, amelyen a Főtitkár átvette nyilatkozatot.
- (3) Az előző két bekezdés értelmében tett bármely nyilatkozat az abban megjelölt bármely terület viszonylatában a Főtitkárhoz címzett értesítéssel visszavonható. A visszavonás az attól a naptól számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lép hatályba, amelyen a Főtitkár ezen értesítést átvette.

13. cikk

Felmondás

- (1) Bármely Szerződő Fél bármikor felmondhatja a jelen Jegyzőkönyvet az Európa Tanács Főtitkárához címzett értesítéssel.
- (2) Ezen felmondás az értesítésnek az Európa Tanács Főtitkára általi kézhezvételét követő három hónap letelte utáni hónap első napján lép hatályba.
- (3) Az Egyezmény felmondása automatikusan maga után vonja a jelen Jegyzőkönyv felmondását.

14. cikk

Értesítés

Az Európa Tanács Főtitkára értesíti az Európa Tanács tagállamait, az Európai Uniót, azon nem tagállamokat, amelyek részt vettek a jelen Jegyzőkönyv kidolgozásában, valamint bármely, a jelen Jegyzőkönyvhöz csatlakozott vagy csatlakozásra meghívott államot:

- a. bármely aláírásról;
- b. bármilyen megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okirat letétbe helyezéséről;
- c. a jelen Jegyzőkönyv bármely, 10. vagy 11. cikk szerinti hatálybalépési időpontjáról;
- d. bármilyen egyéb, a jelen Jegyzőkönyvvel kapcsolatos intézkedésről, értesítésről vagy közleményről.

A fentiek hitelül az alulírott, erre megfelelőképpen felhatalmazottak jelen Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült Rigában, 2015. október 22. napján, angol és francia nyelven, mindkét nyelvű szöveg egyaránt hiteles; egyetlen példányban, amit az Európa Tanács levéltárában kell elhelyezni. Az Európa Tanács Főtitkára az Európa Tanács valamennyi tagállama, az Európai Unió, valamint minden olyan nem tagállam részére, amely részt vett a jelen Jegyzőkönyv kidolgozásában, és minden, a jelen Jegyzőkönyvhöz történő csatlakozásra felhívott állam számára hitelesített másolatot küld."

- 4. §** (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) A 2. § és a 3. § a Kiegészítő Jegyzőkönyv 10. cikk (3) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.
(3) A Kiegészítő Jegyzőkönyv, illetve a 2. § és a 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

- 5. §** Az e törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a rendszertért felelős miniszter gondoskodik.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

**2018. évi XXII. törvény
a Magyarország Kormánya és a Jordán Hasemita Királyság Kormánya között a diplomata-útlevelel
rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről***

- 1. §** Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyarország Kormánya és a Jordán Hasemita Királyság Kormánya között a diplomata-útlevelel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.
- 2. §** Az Országgyűlés a Megállapodást e törvénnyel kihirdeti.
- 3. §** A Megállapodás hiteles angol és magyar nyelvű szövege a következő:

“Agreement between the Government of Hungary and the Government of the Hashemite Kingdom of Jordan on the Exemption of Visa Requirements for Holders of Diplomatic Passports

The Government of Hungary and the Government of the Hashemite Kingdom of Jordan, hereinafter referred to as “the Parties”;

Considering the friendly relations between the Parties;

Desiring to further strengthen their friendly relations by facilitating the travels of holders of diplomatic passports of both countries;

Pursuant to the prevailing laws and regulations of the respective countries;

Have agreed as follows:

Article 1

Nationals of both Parties who are in possession of valid diplomatic passports shall be entitled to enter into, exit from, transit through the territory of the other Party without a visa and stay there without a residence permit for a period not exceeding ninety (90) days in any 180 (one hundred eighty) day period, which entails considering the 180 (one hundred eighty) day period preceding each day of stay.

Article 2

- (1) Nationals of either Party, who are members of diplomatic missions or consular posts as well as representatives of international organizations, located on the territory of the other Party, and their wife/husband and children holding valid passports referred to in Article 1, shall be required to obtain the appropriate entry visa prior to their entry.
- (2) The Parties shall notify each other of the arrival of their above mentioned nationals through diplomatic channels.
- (3) The above mentioned persons, after accreditation, may enter, transit through, stay on and leave the territory of the other Party without visa during the period of their assignment.

Article 3

Nationals of the Parties, holders of diplomatic passports mentioned in Articles 1 and 2 of this Agreement, may enter or leave the territory of the other Party at all border crossing points opened to international passengers' traffic.

Article 4

The duration of diplomatic passports validity of the Parties shall be at least six (6) months after the date of entry into the territory of the other Party.

Article 5

- (1) This Agreement shall not exempt nationals of either Party, holders of valid diplomatic passports from the obligation to respect the legislation and regulations of the receiving State related to the entry, sojourn, employment and gainful activities of foreign nationals throughout the duration of their stay there.

* A törvényt az Országgyűlés a 2018. június 25-i ülésnapján fogadta el.

- (2) This Agreement does not affect the right of the competent authorities of either Party to refuse admission or shorten the stay in its territory of nationals of the other Party who are considered undesirable.
- (3) Both Parties reserve their right to deny entry, transit and stay to nationals of the other Party for reasons of public order, public security or public health.

Article 6

- (1) This Agreement shall in no way prejudice the obligations of Hungary deriving from its membership in the European Union.
- (2) The Parties shall inform each other without delay of any changes in their respective laws and regulations governing the entry and stay of foreigners.

Article 7

- (1) Either Party reserves the right to suspend temporarily the implementation of this Agreement, either in whole or in part, for reasons of public order, public security or public health.
- (2) The introduction as well as the termination of the measure referred to in paragraph (1) of this Article shall be notified to other Party through diplomatic channels, within three (3) days.
- (3) Suspension of the implementation of this Agreement shall not affect the rights of the nationals of the Parties mentioned in Articles 1 and 2 of this Agreement, who already stay in the territory of the host State.

Article 8

In case a passport referred to in Article 1 is lost or damaged in the territory of the country of the other Party, the national affected shall inform immediately the competent authorities of the receiving country through the diplomatic mission or consular post of the country of his nationality. The diplomatic mission or consular post concerned shall issue to the aforementioned persons, in conformity with the legislation of their country, a document for returning to the country of their nationality, and shall notify the competent authorities of the receiving state accordingly.

Article 9

- (1) The Parties shall exchange specimens of the diplomatic passports through diplomatic channels not later than thirty (30) days before the entry into force of the Agreement.
- (2) In case of introduction of new diplomatic passports as well as modifications of existing ones, the Parties shall convey to each other through diplomatic channels specimens of these passports, no later than thirty (30) days before the new passports or modifications enter into force.

Article 10

- (1) The Agreement shall enter into force on the thirtieth (30) day after receiving the last written notification through diplomatic channels by which the Parties have confirmed that their respective internal procedures required for the entry into force of the Agreement have been completed.
- (2) This Agreement may be amended by mutual consent of the Parties in the form of an additional protocol, which is to be considered as integral part of this Agreement. The amendment shall enter into force in accordance with the provisions of paragraph (1).
- (3) This Agreement shall remain in force until terminated by either Party upon a three (3) months prior written notice to the other Party through diplomatic channels.

Article 11

Any differences or disputes arising in relation to the interpretation or implementation of the provisions of this Agreement shall be settled amicably by consultations and negotiations between the Parties through diplomatic channels.

Done at New York, on 22 September 2017 in two originals, in Hungarian, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence in interpretation or application of the provision of this Agreement, the English text shall prevail.

For the Government of
Hungary

For the Government of
the Hashemite Kingdom of Jordan"

„Megállapodás Magyarország Kormánya és a Jordán Hasemita Királyság Kormánya között a diplomata-útlevelel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről

Magyarország Kormánya és a Jordán Hasemita Királyság Kormánya (a továbbiakban: „Felek”), tekintettel a Felek baráti kapcsolataira, azzal a szándékkal, hogy a két ország diplomata-útlevelel rendelkező állampolgárai utazásainak megkönnyítése révén tovább erősítsék baráti kapcsolataikat, a két ország hatályos jogszabályainak tiszteletben tartásával,

az alábbiakban állapodnak meg:

1. Cikk

A Felek érvényes diplomata útlevelel rendelkező állampolgárai vízum nélkül utazhatnak be a másik Fél területére, utazhatnak rajta át, hagyhatják azt el, valamint tartózkodási engedély nélkül tartózkodhatnak ott, bármely száznyolcvan (180) napon belül kilencven (90) napot meg nem haladó időtartamban, figyelembe véve a megelőző 180 napos időszak minden egyes tartózkodási napját.

2. Cikk

- (1) A Felek azon állampolgárai, akik a másik Fél területén működő diplomáciai vagy konzuli képviseletek tagjai, vagy a másik Fél területén működő nemzetközi szervezetnél képviselők, valamint a feleségük/férjük és gyermekeik, amennyiben rendelkeznek az 1. Cikkben említett érvényes útlevelel, előzetesen kiállított beutazó vízum birtokában léphetnek be a másik Fél államának területére.
- (2) A Felek diplomáciai úton tájékoztatják egymást a fent említett állampolgáraik érkezéséről.
- (3) A fent említett személyek az akkreditációjukat követően vízum nélkül utazhatnak be a másik Fél területére, utazhatnak rajta át, tartózkodhatnak ott és hagyhatják azt el a megbízatásuk időtartama alatt.

3. Cikk

A Feleknek a jelen Megállapodás 1. és 2. Cikkében említett diplomata-útlevelel rendelkező állampolgárai a nemzetközi utasforgalom számára kijelölt valamennyi határátkelőhelyen beléphetnek a másik Fél területére és kiutazhatnak onnan.

4. Cikk

A Felek diplomata-útleveleinek a másik Fél államának területére történő beutazás időpontjától számított legalább hat (6) hónapig érvényesnek kell lenniük.

5. Cikk

- (1) A jelen Megállapodás rendelkezései nem mentesítik az egyik Fél államának érvényes diplomata-útlevelel rendelkező állampolgárait azon kötelezettség alól, hogy a másik Fél állama területén a külföldiek beutazására, tartózkodására, munkavállalására és jövedelemszerző tevékenységének folytatására vonatkozó hatályos jogszabályokat betartsák az ott tartózkodásuk ideje alatt.
- (2) E Megállapodás nem érinti a Felek hatáskörrel rendelkező hatóságainak azon jogát, hogy a beutazás engedélyezését megtagadják vagy a területükön való tartózkodást lerövidítsék a másik Fél azon állampolgárai tekintetében, akiknek a jelenlétét nem tartják kívánatosnak.
- (3) Mindkét Fél fenntartja a jogot, hogy megtagadja a belépést, átutazást és az ott tartózkodást a másik Fél állama állampolgárától közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okból.

6. Cikk

- (1) A Megállapodás nem befolyásolja Magyarország azon kötelezettségeit, amelyek európai uniói tagságából fakadnak.
- (2) A Felek haladéktalanul tájékoztatják egymást a külföldiek beutazására és tartózkodására vonatkozó jogszabályaikban bekövetkező változásokról.

7. Cikk

- (1) Mindkét Fél fenntartja a jogát arra, hogy a jelen Megállapodás alkalmazását közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okból részben vagy egészben, ideiglenesen felfüggeszesse.

- (2) A jelen Cikk (1) bekezdésében említett intézkedés bevezetéséről és megszüntetéséről az intézkedés hatálybalépésétől számított három (3) napon belül diplomáciai úton értesíteni kell a másik Felet.
- (3) A jelen Megállapodás alkalmazásának felfüggesztése nem érinti a Felek az 1. és a 2. Cikkben említett azon állampolgároknak a jogait, akik már a fogadó állam területén tartózkodnak.

8. Cikk

Amennyiben valamely Fél állampolgárának a diplomata-útlevele a másik Fél országának területén elvész vagy megrongálódik, erről az érintett állampolgár haladéktalanul értesíti a fogadó állam illetékes hatóságait az állampolgársága szerinti állam diplomáciai vagy konzuli képviseletén keresztül. Az érintett diplomáciai vagy konzuli képviselet az említett személynek hazatérésre jogosító úti okmányt állít ki az államának jogszabályai szerint, és erről a fogadó állam hatóságait értesíti.

9. Cikk

- (1) A Felek legkésőbb a Megállapodás hatálybalépése előtt harminc (30) nappal diplomáciai úton megküldik egymásnak a diplomata-útleveleik mintapéldányait.
- (2) Amennyiben a Felek új diplomata-útlevelet bocsátanak ki, vagy a forgalomban lévők változtatást hajtanak végre, ezen útlevelek mintapéldányait legkésőbb harminc (30) nappal az új vagy a módosított útlevelek hatálybalépését megelőzően diplomáciai úton eljuttatják egymásnak.

10. Cikk

- (1) A Megállapodás a Feleknek a hatálybalépéshez szükséges belső eljárásaik teljesítéséről szóló írásbeli, diplomáciai úton küldött értesítései közül az utolsónak a kézhezvételétől számított harmincadik (30.) napon lép hatályba.
- (2) A Megállapodás a Felek kölcsönös megegyezésével módosítható, a Megállapodás elválaszthatatlan részét képező kiegészítő jegyzőkönyv formájában. A módosítások az (1) bekezdésben foglalt rendelkezéseknek megfelelően lépnek hatályba.
- (3) A jelen Megállapodás hatályban marad mindaddig, amíg a Felek bármelyike írásban, diplomáciai úton küldött értesítéssel fel nem mondja három (3) hónapos határidővel.

11. Cikk

A Megállapodás rendelkezéseinek értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatban felmerülő nézetkülönbségeket vagy vitákat békésen, diplomáciai úton, a Felek közötti konzultációk és tárgyalások révén kell rendezni.

Kelt New York-ban, 2017. szeptember 22-én két eredeti példányban, magyar, arab és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. A Megállapodás rendelkezéseinek értelmezésbeli vagy alkalmazásbeli különbségei esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

Magyarország Kormánya
nevében

a Jordán Hasemita Királyság Kormánya
nevében"

- 4. §** (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) A 2. § és a 3. § a Megállapodás 10. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.
(3) A Megállapodás, illetve a 2. § és a 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

- 5. §** Az e törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külpolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2018. évi XXIII. törvény**a Magyarország Kormánya és Hongkong, a Kínai Népköztársaság Különleges Közigazgatási Területének Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről***

- 1. §** Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyarország Kormánya és Hongkong, a Kínai Népköztársaság Különleges Közigazgatási Területének Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.
- 2. §** Az Országgyűlés a Megállapodást e törvénnyel kihirdeti.
- 3. §** A Megállapodás hiteles angol és magyar nyelvű szövege a következő:

„1AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF HUNGARY AND THE GOVERNMENT OF THE HONG KONG SPECIAL ADMINISTRATIVE REGION OF THE PEOPLE’S REPUBLIC OF CHINA CONCERNING THE WORKING HOLIDAY SCHEME (“Agreement”)

THE GOVERNMENT OF HUNGARY and THE GOVERNMENT OF THE HONG KONG SPECIAL ADMINISTRATIVE REGION OF THE PEOPLE’S REPUBLIC OF CHINA (“the HKSAR”), hereinafter jointly referred to as “the Parties”,

IN A SPIRIT of promoting close cooperative relations between Hungary and the HKSAR;

DESIROUS of providing wider opportunities for the youth of Hungary and the HKSAR to appreciate the culture and general way of life of the other Party for the purpose of promoting mutual understanding between Hungary and the HKSAR;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

ARTICLE 1

The Parties shall, in accordance with this Agreement, simplify and facilitate the administrative procedures applicable when persons from Hungary and the HKSAR, qualified under this Agreement, intend to enter and remain in the other jurisdiction to improve their knowledge of the other’s language(s), culture and society through a travel, life and work experience.

ARTICLE 2

- (a) The Parties shall consider qualified to benefit from the application of this Agreement, persons of either jurisdiction who meet the following requirements:
- (i) Submit an individual application to:
    - (A) For residents of the HKSAR: the Consulate General of Hungary in Hong Kong and Macao and the Office of Immigration and Nationality of Hungary.
    - (B) For citizens of Hungary: the Chinese Embassy [and Consulates-General] in Hungary, or the Immigration Department in the HKSAR; or
  - (ii) Comply with all relevant immigration legislation and regulations, including admissibility, of the jurisdiction of the other Party, to the extent not already set out in Articles 2(a)(iii) to (x) below;
  - (iii) Be between the ages of 18 and 30 inclusive on the date that the application is submitted pursuant to Article 2(a)(i);
  - (iv) Be ordinarily resident in the HKSAR holding a HKSAR passport or a British National (Overseas) passport valid for at least the intended period of stay or be a citizen of Hungary holding a passport valid for at least the intended period of stay;
  - (v) Be in possession of a departure ticket or sufficient financial resources to purchase such a ticket and have proof of the financial resources necessary to provide for their needs at the beginning of their authorised period of stay, as referred to in Article 5(c) of this Agreement;
  - (vi) Not be accompanied by dependant(s) under their application pursuant to Article 2(a)(i) so as to benefit from the application of this Agreement;

* A törvényt az Országgyűlés a 2018. június 25-i ülésnapján fogadta el.

- (vii) Pay the applicable fee(s), which include(s) but not limited to the fee for a visa;
  - (viii) Accept to purchase, prior to entering the jurisdiction of the other Party, insurance for medical and health care, including hospitalisation, repatriation and liability, for their entire authorised period of stay;
  - (ix) Have the primary intention to take holiday in Hungary or in the HKSAR, with employment and study being incidental rather than primary reason for the visit; and
  - (x) Do not have a criminal record.
- (b) The Parties shall permit qualified persons to benefit from the application of this Agreement only once. The duration of the authorised period of stay shall not exceed twelve (12) months. Extension of stay applications shall not normally be considered.
- (c) The Parties shall not consider persons to be unqualified solely on the grounds of their lack of knowledge of the language(s) of the other Party.

ARTICLE 3

- (a) Subject to considerations of public interest, public order, public security and public health, the Government of the HKSAR shall:
- (i) issue to qualified citizens of Hungary who satisfy all of the requirements as set out in Article 2, a working holiday visa valid for presentation to enter the HKSAR within a period of three (3) months; and
  - (ii) grant to qualified citizens of Hungary holding a valid working holiday visa pursuant to Article 3(b)(i), permission to remain in the HKSAR for the maximum period of twelve (12) months.
- (b) Subject to considerations of public interest, public order, national security and public health, Hungary shall issue a temporary residence permit valid for a period of twelve months in Hungary:
- (i) to qualified residents of the HKSAR having already entered the territory of Hungary and satisfy all of the requirements as set out in Article 2; or
  - (ii) on the basis of a visa entitling its holder to collect the temporary residence permit applied for outside the territory of Hungary.
- (c) Either of the Parties shall, consistent with its laws and regulations, refuse any particular application received under this Agreement, refuse the entry of any person to benefit from the application of this Agreement, or remove any such person if it considers the person to be undesirable.

ARTICLE 4

Qualified residents of the HKSAR and citizens of Hungary who are benefiting from the application of this Agreement are subject to the laws and regulations in force in the host Party, particularly with regard to employment standards, including wages, working conditions, employment insurance benefits and occupational health and safety. Qualified residents of the HKSAR and citizens of Hungary who are benefiting from the application of this Agreement are not required to hold a separate work permit during their stay.

- (a) In the case of the HKSAR, qualified citizens of Hungary who are benefiting from the application of this Agreement shall not be permitted to engage in permanent employment and should not normally be permitted to work for the same employer for more than six (6) months during their authorised period of stay. They may enrol in one (1) study or training course in the HKSAR for up to a total of six (6) months.
- (b) In the case of Hungary, qualified residents of the HKSAR who are benefiting from the application of this Agreement shall not be permitted to engage in permanent employment and should not normally be permitted to work for the same employer for more than six (6) months during their authorised period of stay. They may enrol in one (1) study or training course in Hungary for up to a total of six (6) months.

ARTICLE 5

- (a) The Parties shall issue up to two hundred (200) working holiday visas per annum in the case of the HKSAR and two hundred (200) temporary residence permits per annum in the case of Hungary, to persons of the other Party who satisfy the requirements set out in Article 2.
- (b) Either Party may alter the quota by note verbale with the written consent of the other Party.
- (c) The Parties shall determine individually and inform each other, through exchanges of written communications, the minimal amount of financial resources required under Article 2(a)(v).

ARTICLE 6

The Parties shall resolve any question that may arise with regard to the interpretation, application or possible suspension of this Agreement by means of consultation through official channels.

ARTICLE 7

- (a) This Agreement is concluded for an indefinite period of time.
- (b) This Agreement shall enter into force on the thirtieth (30th) day following the receipt of the later written notification, through official channels, by which the Parties notify each other that their respective internal requirements for the entry into force of this Agreement have been fulfilled and the laws and regulations necessary to comply with it have been adopted.
- (c) The Parties may amend this Agreement by exchange of letters at any time following discussion, upon their mutual written consent. Such amendments shall enter into force in accordance with the procedures set in Article 7(b) of this Agreement.
- (d) Either of the Parties may temporarily suspend the application of this Agreement, in whole or in part, for reasons of public security, public order, public health or immigration consideration. The Party shall notify the other Party of any such suspension with reasons, and the date of its effect, in writing through official channels.
- (e) Either of the Parties may terminate the application of this Agreement by giving three (3) months written notice to the other Party.
- (f) Termination or suspension of this Agreement shall not affect the entry and/or stay of persons who already hold a valid temporary residence permit or a visa entitling its holder to collect the temporary residence permit pursuant to Article 3(a) or a valid working holiday visa pursuant to Article 3(b).

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Agreement.

DONE in duplicate in Hong Kong, on 1st day of December 2016 in duplicate in the Hungarian and English languages, each version being equally authentic.

_____
FOR THE GOVERNMENT
OF HUNGARY

_____
FOR THE GOVERNMENT
OF THE HONG KONG
Special Administrative
Region of The People's Republic of China'

„MAGYARORSZÁG KORMÁNYA ÉS HONGKONG, A KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG KÜLÖNLEGES KÖZIGAZGATÁSI TERÜLETÉNEK KORMÁNYA KÖZÖTT AZ IDEIGLESENEN MUNKÁT VÁLLALÓ TURISTÁK PROGRAMJÁRÓL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁS („Megállapodás”)

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA ÉS HONGKONG, A KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG KÜLÖNLEGES KÖZIGAZGATÁSI TERÜLETÉNEK KORMÁNYA („HONGKONG”), a továbbiakban együttesen „a Szerződő Felek”,

ANNAK A SZELLEMÉBEN, hogy a Magyarország és Hongkong közötti kapcsolatot szorosabbra fűzzék;

ATTÓL AZ ÓHAJTÓL VEZÉRELVE, hogy szélesebb lehetőségeket biztosítsanak Magyarország és Hongkong ifjúsága számára a másik Szerződő Fél kultúrájának és életmódjának értékelése érdekében, a Magyarország és Hongkong közötti kölcsönös megértés elősegítése céljából;

AZ ALÁBBIKBAN ÁLLAPODTAK MEG:

1. CIKK

A Szerződő Feleknek, ezen Megállapodással összhangban meg kell könnyíteniük és egyszerűbbé kell tenniük a közigazgatási eljárást azon személyek számára, akik a Megállapodás alapján Magyarországról és Hongkongból szándékoznak belépni, vagy tartózkodni a másik fél joghatósága alatt, a másik fél nyelv(i)vel, kultúrájával, társadalmával kapcsolatos ismeretek elmélyítése érdekében, az utazás, az élet- és munkatapasztalat által.

2. CIKK

- (a) A Szerződő Feleknek jelen Megállapodást alkalmazniuk kell azon személyek esetében, akik bármely Szerződő Fél joghatósága alatt állva megfelelnek a következő követelményeknek:
- (i) Egyéni kérelmet nyújt be:
    - (A) Hongkong lakosai esetén: Magyarország Hongkongi Főkonzulátusán Hongkongban és Magyarország Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalában.
    - (B) Magyar állampolgárok esetén: a Kínai Nagykövetségen [és Főkonzulátuson] Magyarországon, vagy a Bevándorlási Főosztályon Hongkongban; vagy
  - (ii) A 2. cikk (a) pont (iii) alpontjától az (x) alpontig hivatkozott követelményeken túl, eleget tesz valamennyi, a másik Szerződő Fél bevándorlási jogszabályának és rendelkezésének, a befogadásra vonatkozó szabályokat is beleértve;
  - (iii) A 2. cikk (a) pontjának (i) alpontja szerint benyújtott kérelem benyújtásának időpontjában 18 és 30 év közötti;
  - (iv) Hongkongban szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik, és legalább a szándékozott tartózkodás idejére érvényes hongkongi vagy Brit tengerentúli (British National Overseas) útlevelel rendelkezik vagy Magyarország állampolgáraként legalább a szándékozott tartózkodás idejére érvényes útlevelel rendelkezik;
  - (v) Rendelkezik a visszautazáshoz szükséges menetjeggyel, vagy annak megvásárlásához szükséges megfelelő anyagi eszközökkel és az engedélyezett tartózkodása kezdetén, ezen Megállapodás 5. cikk c) pontjának megfelelően, bizonyíthatóan elegendő anyagi fedezettel rendelkezik a szükségletei fedezéséhez;
  - (vi) Nem kíséri(k) általa eltartott személy(ek) a 2. cikk (a) pont (i) pontja szerinti kérelem benyújtásakor abból a célból, hogy a jelen Megállapodás alkalmazása rájuk is kiterjedjen;
  - (vii) Megfizeti a szükséges illete(ke)t, amely(ek) tartalmazza(ák), de nem korlátozódik(nak) csupán a vízum díjára;
  - (viii) Elfogadja, hogy a másik Szerződő fél joghatósága alá tartozó területre való belépést megelőzően az engedélyezett tartózkodás teljes időtartamára érvényes, orvosi ellátásra is kiterjedő egészségbiztosítást köt, amely magába foglalja a kórházi ellátást, a hazaszállítás költségeit és a felelősségbiztosítást is;
  - (ix) Elsődleges szándéka, hogy Magyarországon vagy Hongkongban töltsé szabadságát, amely mellett a munkavállalás és a tanulmányok folytatása inkább esetleges, mint elsődleges oka a látogatásnak; és
  - (x) Büntetlen előéletű.
- (b) A Szerződő Felek csak egyszer engedélyezhetik, hogy a feltételeknek megfelelő személyek ezen Megállapodás alkalmazásából részesüljenek. Az engedélyezett tartózkodás időtartama nem haladhatja meg a tizenkét (12) hónapot. A tartózkodás meghosszabbítására irányuló kérelmeket figyelmen kívül kell hagyni.
- (c) A Szerződő Felek nem utasíthatják el a kérelmet kizárólag azon az alapon, hogy a személy nem rendelkezik megfelelő nyelvtudással a másik Szerződő fél nyelv(ei)t illetően.

3. CIKK

- (a) A közérdekre, közrendre, közbiztonságra és közegészségügyre vonatkozó megfontolásokat figyelembe véve, Hongkong Kormánya:
- (i) a Hongkongba való belépést követő három (3) hónapig érvényes, ideiglenesen munkát vállaló turisták számára szóló vízumot állít ki Magyarország azon állampolgárai számára, akik eleget tesznek a 2. cikkben foglalt valamennyi követelménynek; és
  - (ii) a 3. cikk (b) pont (i) alpontja szerinti ideiglenesen munkát vállaló turisták számára szóló vízummal rendelkező magyar állampolgárok számára legfeljebb tizenkét (12) hónapos tartózkodást engedélyez Hongkong területén.
- (b) A közérdekre, közrendre, közbiztonságra és közegészségügyre vonatkozó megfontolásokat figyelembe véve, Magyarország tizenkét hónapra érvényes ideiglenes tartózkodási engedélyt állít ki:
- (i) Hongkong azon lakosai számára, akik már beutaztak Magyarország területére és megfelelnek a 2. cikkben foglalt követelményeknek; vagy
  - (ii) Magyarország területén kívül benyújtott kérelem alapján, ideiglenes tartózkodási engedély átvételére jogosító vízummal rendelkeznek.

- (c) A Szerződő Felek bármelyike, a törvényei és jogszabályai alapján, elutasíthat bármely, ezen Megállapodás alapján benyújtott kérelmet, megtagadhatja a jelen Megállapodás alapján történő belépést, vagy kiutasíthat bármely olyan személyt, akinek a jelenléte nem kívánatos.

4. CIKK

Hongkong azon lakosaira Magyarország azon állampolgáira és, akikre ezen Megállapodás alkalmazandó, a fogadó államban annak hatályban lévő törvényei és jogszabályai vonatkoznak, különös tekintettel a foglalkoztatási feltételekre, beleértve a munkabért, a munkavégzés feltételeit, a foglalkoztatáson alapuló biztosítási ellátásokat és a munkahelyi egészséget és biztonságot. A jelen Megállapodás hatálya alatt álló magyar állampolgároktól és hongkongi lakosoktól nem követelhető munkavállalási engedély a tartózkodásuk ideje alatt.

- (a) Hongkong részéről, a jelen Megállapodás hatálya alatt álló magyar állampolgárok számára nem engedélyezhető állandó jellegű munkavállalás és ugyanannál a munkáltatónál hat (6) hónapot meghaladó időtartamú munkavállalás sem, az engedélyezett tartózkodás ideje alatt. A programban részt vevők tanulmányi vagy gyakorlati kurzuson vehetnek részt, amelynek időtartama a Hongkong területén való tartózkodás ideje alatt összesen a hat (6) hónapot nem haladhatja meg.
- (b) Magyarország részéről, a jelen Megállapodás hatálya alatt álló hongkongi lakosok számára nem engedélyezhető állandó jellegű munkavállalás és ugyanannál a munkáltatónál hat (6) hónapot meghaladó időtartamú munkavállalás sem, az engedélyezett tartózkodás ideje alatt. A programban részt vevők tanulmányi vagy gyakorlati kurzuson vehetnek részt, amelynek időtartama a Magyarország területén való tartózkodás ideje alatt összesen a hat (6) hónapot nem haladhatja meg.

5. CIKK

- (a) A Szerződő Felek legfeljebb kétszáz (200), Hongkong esetén ideiglenesen munkát vállaló turisták számára szóló vízumot, Magyarország esetén ideiglenes tartózkodási engedélyt állítanak ki évente azon személyek részére, akik eleget tesznek a 2. cikkben foglalt követelményeknek.
- (b) A Szerződő Felek bármelyike módosíthatja a keretszámot szóbeli jegyzék útján, a másik Szerződő Fél írásbeli hozzájárulásával.
- (c) A Szerződő Felek egyénileg határozzák meg és írásbeli kommunikáció útján értesítik egymást a 2. cikk (a) pont (v) alpontja által megkövetelt pénzügyi eszközök minimális összegéről.

6. CIKK

A Szerződő Feleknek valamennyi, a jelen Megállapodás értelmezésével, alkalmazásával, vagy a felfüggesztés lehetőségével kapcsolatban felmerül kérdést, hivatalos csatornákon keresztül történő konzultációval kell megoldaniuk.

7. CIKK

- (a) Jelen Megállapodás határozatlan időre szól.
- (b) Jelen megállapodás a későbbi diplomáciai jegyzék hivatalos csatornákon történő kézhezvételétől számított harmincadik (30.) napon lép hatályba, amellyel a Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy eleget tettek a jelen Megállapodás hatályba lépéséhez szükséges belső jogi előírásaiknak és a Megállapodásnak való megfeleléshez szükséges törvényeket és jogszabályokat elfogadták.
- (c) A Szerződő Felek bármikor módosíthatják a jelen Megállapodást, annak megvitatását követő levélváltás útján, kölcsönös írásbeli hozzájárulással. Az ilyen jellegű módosítások a 7. cikk (b) pontja szerinti eljárásoknak megfelelően lépnek hatályba.
- (d) A Szerződő Felek bármelyike átmenetileg felfüggesztheti jelen Megállapodás alkalmazását, egészben vagy részben, közbiztonságra, közérdekre, közegészségügyre hivatkozással vagy bevándorlási megfontolások alapján. A Szerződő Fél bármely ilyen jellegű felfüggesztésről értesíti a másik Felet, az indokok és a hatályba lépés megjelölésével, írásban, hivatalos kommunikáció útján.
- (e) A Szerződő Felek bármelyike felmondhatja jelen Megállapodás alkalmazását, amelyről három (3) hónappal korábban, írásban kell értesíteni a másik Szerződő Felet.
- (f) Jelen Megállapodás felmondása vagy felfüggesztése nincs hatással azon személyek belépésére és/vagy tartózkodására, akik a 3. cikk (a) pontja szerinti érvényes ideiglenes tartózkodási engedéllyel vagy ideiglenes tartózkodási engedély átvételére jogosító vízummal vagy a 3. cikk (b) pontja szerinti ideiglenesen munkát vállaló turisták számára szóló vízummal rendelkeznek.

ENNEK HITELEÉÜL, az alulírott, arra annak megfelelően felhatalmazott személyek, aláírták a jelen Megállapodást.

KELT HONGKONGBAN, 2016. december 1. napján, két eredeti példányban, magyar és angol nyelveken, amelyek mindegyike egyaránt hiteles.

_____
MAGYARORSZÁG KORMÁNYA RÉSZÉRŐL

_____
HONGKONG, A KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG
KÜLÖNLEGES KÖZIGAZGATÁSI TERÜLETÉNEK
KORMÁNYA RÉSZÉRŐL”

- 4. §** (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) A 2. § és a 3. § a Megállapodás 7. cikk b) pontjában meghatározott időpontban lép hatályba.
(3) A Megállapodás, illetve a 2. § és a 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.
- 5. §** Az e törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az idegenrendészetért és menekültügyért felelős miniszter gondoskodik.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

_____

V. A Kormány tagjainak rendeletei

Az emberi erőforrások minisztere 19/2018. (VII. 5.) EMMI rendelete az egészségügyi szakellátás társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló 9/1993. (IV. 2.) NM rendelet módosításáról

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 83. § (4) bekezdés m) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 92. § (1) bekezdés 2. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § Az egészségügyi szakellátás társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló 9/1993. (IV. 2.) NM rendelet (a továbbiakban: R.) a következő 21. §-sal egészül ki:
 „21. § Az egészségügyi szakellátás társadalombiztosítási finanszírozásának egyes kérdéseiről szóló 9/1993. (IV. 2.) NM rendelet módosításáról szóló 19/2018. (VII. 5.) EMMI rendelettel módosított 12. számú mellékletben foglaltakat a 2018. január havi teljesítmények elszámolásától kell alkalmazni.”

2. § Az R. 12. számú mellékletében foglalt táblázat

1. I. pont „TB 121” megjelölésű sorában az „1200” szövegrész helyébe az „1840” szöveg,
2. I. pont „TB 125 **” megjelölésű sorában az „1000” szövegrész helyébe az „1610” szöveg,
3. II. pont „TB 187” megjelölésű sorában a „600” szövegrész helyébe a „920” szöveg,
4. III. pont „TB 007” megjelölésű sorában a „600” szövegrész helyébe a „920” szöveg,
5. III. pont „TB 008” megjelölésű sorában a „600” szövegrész helyébe a „920” szöveg,
6. III. pont „TB 009” megjelölésű sorában az „500” szövegrész helyébe a „760” szöveg,
7. III. pont „TB 011” megjelölésű sorában a „400” szövegrész helyébe a „610” szöveg,
8. V. pont „TE 105” megjelölésű sorában a „600” szövegrész helyébe a „920” szöveg,
9. VI. pont „TB 110” megjelölésű sorában a „250” szövegrész helyébe a „380” szöveg,
10. VI. pont „TB 113” megjelölésű sorában a „600” szövegrész helyébe a „920” szöveg,
11. VI. pont „TB 114” megjelölésű sorában az „500” szövegrész helyébe a „760” szöveg,
12. VI. pont „TB 115” megjelölésű sorában a „600” szövegrész helyébe a „920” szöveg,
13. VI. pont „TB 116” megjelölésű sorában az „1200” szövegrész helyébe az „1820” szöveg,
14. VI. pont „TB 117” megjelölésű sorában a „2500” szövegrész helyébe a „3820” szöveg,
15. VI. pont „TB 119” megjelölésű sorában az „500” szövegrész helyébe a „760” szöveg,
16. VI. pont „TB 126” megjelölésű sorában a „200” szövegrész helyébe a „310” szöveg,
17. VII. pont „TB 127” megjelölésű sorában az „50” szövegrész helyébe a „70” szöveg,
18. VII. pont „TB 131” megjelölésű sorában a „600” szövegrész helyébe a „920” szöveg,
19. VII. pont „TB 132” megjelölésű sorában az „1200” szövegrész helyébe az „1830” szöveg,
20. VII. pont „TB 137” megjelölésű sorában az „1300” szövegrész helyébe a „2010” szöveg,
21. VII. pont „TB 139” megjelölésű sorában a „300” szövegrész helyébe a „460” szöveg,
22. VII. pont „TB 140” megjelölésű sorában az „1500” szövegrész helyébe a „2300” szöveg,
23. VII. pont „TB 141” megjelölésű sorában az „1250” szövegrész helyébe az „1920” szöveg,
24. VII. pont „TB 142” megjelölésű sorában az „500” szövegrész helyébe a „760” szöveg,
25. VII. pont „TB 143” megjelölésű sorában a „2000” szövegrész helyébe a „3100” szöveg,
26. VII. pont „TB 144” megjelölésű sorában a „2000” szövegrész helyébe a „3100” szöveg,
27. VII. pont „TB 145” megjelölésű sorában az „1300” szövegrész helyébe a „2000” szöveg,
28. VII. pont „TE 149” megjelölésű sorában az „1050” szövegrész helyébe az „1610” szöveg,
29. VII. pont „TE 155” megjelölésű sorában az „500” szövegrész helyébe a „760” szöveg,
30. VII. pont „TB 150” megjelölésű sorában a „400” szövegrész helyébe a „610” szöveg,
31. VII. pont „TB 151” megjelölésű sorában a „200” szövegrész helyébe a „310” szöveg,
32. VII. pont „TB 152” megjelölésű sorában az „500” szövegrész helyébe a „780” szöveg,
33. VII. pont „TB 153” megjelölésű sorában a „300” szövegrész helyébe a „460” szöveg,

34. VII. pont „TB 154” megjelölésű sorában az „500” szövegrész helyébe a „760” szöveg,
35. VII. pont „TB 155” megjelölésű sorában a „600” szövegrész helyébe a „920” szöveg,
36. VII. pont „TB 156” megjelölésű sorában a „2500” szövegrész helyébe a „4000” szöveg,
37. VIII. pont „TE 169” megjelölésű sorában a „9000” szövegrész helyébe a „13800” szöveg,
38. VIII. pont „TE 170” megjelölésű sorában a „14000” szövegrész helyébe a „21600” szöveg,
39. VIII. pont „TE 171” megjelölésű sorában az „1000” szövegrész helyébe az „1600” szöveg,
40. VIII. pont „TB 179” megjelölésű sorában a „3000” szövegrész helyébe a „4600” szöveg,
41. X. pont „TB 208” megjelölésű sorában a „250” szövegrész helyébe a „370” szöveg,
42. X. pont „TB 209” megjelölésű sorában a „250” szövegrész helyébe a „370” szöveg,
43. X. pont „TB 210” megjelölésű sorában az „500” szövegrész helyébe a „760” szöveg,
44. X. pont „TB 213” megjelölésű sorában a „2500” szövegrész helyébe a „3820” szöveg,
45. X. pont „TB 214” megjelölésű sorában a „3700” szövegrész helyébe az „5700” szöveg,
46. X. pont „TB 215” megjelölésű sorában a „3300” szövegrész helyébe az „5100” szöveg,
47. X. pont „TB 216” megjelölésű sorában a „4900” szövegrész helyébe a „7500” szöveg,
48. X. pont „TB 219” megjelölésű sorában a „3500” szövegrész helyébe az „5400” szöveg,
49. X. pont „TB 220” megjelölésű sorában az „5000” szövegrész helyébe a „7900” szöveg,
50. X. pont „TB 217” megjelölésű sorában a „700” szövegrész helyébe az „1100” szöveg,
51. X. pont „TB 218” megjelölésű sorában az „1100” szövegrész helyébe az „1700” szöveg,
52. X. pont „TB 222” megjelölésű sorában az „500” szövegrész helyébe a „760” szöveg,
53. X. pont „TB 225” megjelölésű sorában a „200” szövegrész helyébe a „300” szöveg,
54. X. pont „TB 226” megjelölésű sorában a „200” szövegrész helyébe a „300” szöveg,
55. X. pont „TB 227” megjelölésű sorában a „300” szövegrész helyébe a „460” szöveg,
56. X. pont „TB 228” megjelölésű sorában a „350” szövegrész helyébe az „530” szöveg,
57. X. pont „TB 229” megjelölésű sorában az „1400” szövegrész helyébe a „2140” szöveg lép.

3. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Dr. Kásler Miklós s. k.,
emberi erőforrások minisztere

Az innovációs és technológiai miniszter 4/2018. (VII. 5.) ITM rendelete az egyes atomenergetikai tárgyu miniszteri rendeletek módosításáról

Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 68. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 116. § 6. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 92. § (1) bekezdés 3. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró emberi erőforrások miniszterével és a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 40. § (1) bekezdés 19. és 20. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró belügyminiszterrel egyetértésben,

a 2. alcím tekintetében az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 68. § (1) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 116. § 6. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 92. § (1) bekezdés 3. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró emberi erőforrások miniszterével és a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 40. § (1) bekezdés 19. és 20. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró belügyminiszterrel egyetértésben,

3. alcím tekintetében az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 68. § (1) bekezdés c) pontjában, a 68. § (4) bekezdésében, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdés b) pont 20. alpontjában, a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 88. § (2) bekezdés 22. pontjában és a víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény 88. § (2) bekezdés 15. pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet

116. § 6. és 18. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 92. § (1) bekezdés 3. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró emberi erőforrások miniszterével és a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 79. § 9. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró agrárminiszterrel egyetértésben a következőket rendelem el:

1. A nukleáris anyagok nyilvántartásának és ellenőrzésének szabályairól szóló 7/2007. (III. 6.) IRM rendelet módosítása

- 1. §** A nukleáris anyagok nyilvántartásának és ellenőrzésének szabályairól szóló 7/2007. (III. 6.) IRM rendelet (a továbbiakban: IRM r.) 2. §-a a következő 26. ponttal egészül ki:
(*E rendelet alkalmazásában:*)
„26. *Leltárkülönbözlet*: a könyv szerinti készlet és a tényleges leltárkészlet közötti különbség.”
- 2. §** Az IRM r.
9. § (2) bekezdésében a „három” szövegrész helyébe a „tizenkét” szöveg,
  9. § (3) bekezdésében az „értesítést 3 héttel” szövegrész helyébe az „értesítést nyolc munkanappal” szöveg, a „legalább 3 héttel” szövegrész helyébe a „legalább nyolc munkanappal” szöveg,
  10. § (1) bekezdésében a „2 héttel” szövegrész helyébe az „öt munkanappal” szöveg,
  15. § (1) bekezdés b) pontjában a „létesítési engedély” szövegrész helyébe a „nukleáris létesítmények nukleáris biztonsági követelményeiről és az ezzel összefüggő hatósági tevékenységről szóló kormányrendelet szerinti létesítési engedély” szöveg,
  15. § (1) bekezdés d) pontjában az „az üzembe helyezési engedély” szövegrész helyébe az „a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsági követelményeiről és az ezzel összefüggő hatósági tevékenységről szóló kormányrendelet szerinti üzembe helyezési engedély” szöveg lép.
- 3. §** Hatályát veszti az IRM r.
15. § (1) bekezdés c) pontja,
  15. § (2) bekezdése.

2. A radioaktív anyagok nyilvántartásának és ellenőrzésének rendjéről, valamint a kapcsolódó adatszolgáltatásról szóló 11/2010. (III. 4.) KHEM rendelet módosítása

- 4. §** (1) A radioaktív anyagok nyilvántartásának és ellenőrzésének rendjéről, valamint a kapcsolódó adatszolgáltatásról szóló 11/2010. (III. 4.) KHEM rendelet (a továbbiakban: KHEM r.) 1. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[E rendelet hatálya kiterjed – a (2) bekezdés szerinti kivételekkel – minden radioaktív anyagra, ideértve]
„b) a természetben előforduló radionuklidokat tartalmazó természetes anyagokat és érceket (a továbbiakban: NORM), ha az anyag aktivitás-koncentrációja nagyobb, mint az ionizáló sugárzás elleni védelemről és a kapcsolódó engedélyezési, jelentési és ellenőrzési rendszerről szóló 487/2015. (XII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Svr.) 1. melléklete szerinti általános mentességi aktivitás-koncentráció 10-szerese (a továbbiakban: NORM×10);”
- (2) A KHEM r. 1. § (2) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:
(E rendelet hatálya nem terjed ki)
„a) az Svr. hatálya alá nem tartozó radioaktív anyagokra, továbbá azon NORM-okra, melyek aktivitás-koncentrációja nem haladja meg az Svr. 1. melléklete szerinti általános mentességi aktivitás-koncentráció 10-szeresét;
b) az Svr. által meghatározott mentességi aktivitás-koncentráció vagy mentességi aktivitás szintje alatti radioaktív anyagokra;”
- 5. §** (1) A KHEM r. 2. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E rendelet alkalmazásában)
„e) *nem mentes fogyasztási cikk*: az Svr. 1. § (3) bekezdés f) pontjában meghatározott feltételeknek nem megfelelő vagy az Svr. 1. § (3) bekezdés f) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő, de nem rendeltetésszerűen használt és ezáltal az Svr. hatálya alá tartozó fogyasztási cikk;”

(2) A KHEM r. 2. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdésben nem szabályozott fogalmakat az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény (a továbbiakban: Atv.) 2. §-a, az Svr. 4. §-a, valamint a radioaktív hulladékok és a kiegészítő fűtőelemek országhatáron át történő szállításának engedélyezéséről szóló 34/2009. (II. 20.) Korm. rendelet 2. § 1. és 4. pontja szerint kell értelmezni.”

6. § A KHEM r. 17. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) E rendelet az ionizáló sugárzás miatti sugárterhelésből származó veszélyekkel szembeni védelmet szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról, valamint a 89/618/Euratom, a 90/641/Euratom, a 96/29/Euratom, a 97/43/Euratom és a 2003/122/Euratom irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 5-i 2013/59/Euratom tanácsi irányelv 4. cikk 41. pontjának, valamint a III. mellékletének való megfelelést szolgálja.”

7. § A KHEM r. Melléklete az 1. melléklet szerint módosul.

8. § A KHEM r.

- a) 2. § (1) bekezdés f) pontjában az „a Cf-252 esetében nem kisebb, mint 0,5 GBq, egyéb nuklidok esetében nem kisebb, mint az ADR rendeletben” szövegrész helyébe az „a Mellékletben” szöveg,
  - b) 4. § (3) bekezdés i) pontjában az „(amennyiben ismert)” szövegrész helyébe az „(a felhasználási idő hossza eltérő engedély hiányában a gyártó által meghatározott szolgálati idő)” szöveg,
  - c) 7. § (2) bekezdés b) pontjában a „nem mentes használati cikkekről, a NORM×10-ről és az alapanyagokról” szövegrész helyébe a „beépített radioaktív sugárforrással működő – transzurán elem esetén 100 kBq-nél nagyobb aktivitású radioaktív izotópot tartalmazó – füstérzékelőkről, a NORM×10-ről, továbbá a természetes izotóp összetételű tóriumot tartalmazó fényforrásról és hegesztőpálcáról, radioaktív izotópot tartalmazó (hideg) irányfényről és az alapanyagokról” szöveg
- lép.

3. A radioaktív anyagok szállításáról, fuvarozásáról és csomagolásáról szóló 51/2013. (IX. 6.) NFM rendelet módosítása

9. § (1) A radioaktív anyagok szállításáról, fuvarozásáról és csomagolásáról szóló 51/2013. (IX. 6.) NFM rendelet (a továbbiakban: 51/2013. NFM r.) 1. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az a gazdálkodó szervezet, amely – akár csak részben is – 3,5 tonnát meghaladó megengedett legnagyobb össztömegű tehergépjárművel végzi díj ellenében a közúti árutovábbítási tevékenységet, a díj ellenében végzett közúti árutovábbítási tevékenységéhez használt minden tehergépjárműve tekintetében e rendeletnek a 3,5 tonnát meghaladó megengedett legnagyobb össztömegű tehergépjárművel végzett tevékenységre vonatkozó szabályait kell alkalmazni.”

(2) Az 51/2013. NFM r. a következő 1/A. §-sal egészül ki:

„1/A. § (1) E rendelet alkalmazásában:

1. *radioaktív anyag belvízi szállítása*: a Veszélyes Áruk Nemzetközi Belvízi Szállításáról szóló Európai Megállapodáshoz (ADN) csatolt Szabályzat kihirdetéséről, valamint a belföldi alkalmazásának egyes kérdéseiről szóló 177/2017. (VII. 5.) Korm. rendelet 2. melléklet (a továbbiakban: ADN Szabályzat) 7. osztályába tartozó áruk és anyagok belvízen történő árutovábbítása;
2. *radioaktív anyag közúti szállítása*: a Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodás „A” és „B” Melléklete kihirdetéséről, valamint a belföldi alkalmazásának egyes kérdéseiről szóló 178/2017. (VII. 5.) Korm. rendelet 2. melléklet (a továbbiakban: ADR Szabályzat) 7. osztályába tartozó áruk és anyagok közúti árutovábbítása;
3. *radioaktív anyag vasúti szállítása*: a Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény (COTIF) módosításáról Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv C Függeléke Mellékletének kihirdetéséről, valamint a belföldi alkalmazásának egyes kérdéseiről szóló 179/2017. (VII. 5.) Korm. rendelet 2. melléklet (a továbbiakban: RID Szabályzat) 7. részébe tartozó áruk és anyagok vasúton történő árutovábbítása;
4. *közúti fuvarozás*: a díj ellenében végzett közúti árutovábbítás, beleértve a vontatást;
5. *saját számlás közúti szállítás*: árunak vagy más radioaktív anyagnak gazdálkodó szervezet által közúton végzett szállítása, ha a szállított áru vagy más radioaktív anyag a szállítást végző tulajdona vagy birtoka, valamint azt a szállítást végző megvette, eladta, bérbe vette, bérbe adta, vagy az a szállítást végző által előállított, kinyert,

feldolgozásra, javításra átvett, feldolgozott, javított dolog, és a szállítás célja az árunak vagy más dolognak a szállítást végzőhöz beszállítása vagy a szállítást végzőtől való elszállítása, a szállítást végző saját céljaira, és a szállítást végző által üzemben tartott vagy bérelt tehergépjárművel végzik a szállítást.”

10. §

Az 51/2013. NFM r. 5. §-a a következő (3)–(9) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Radioaktív anyag saját számlás közúti szállítása csak abban az esetben megengedett, ha a gazdálkodó szervezet rendelkezik a szállítandó anyag mennyiségére kiterjedő, az ionizáló sugárzás elleni védelemtől és a kapcsolódó engedélyezési, jelentési és ellenőrzési rendszerről szóló kormányrendelet szerinti, a radioaktív anyag alkalmazására vonatkozó engedéllyel.

(4) A radioaktív anyagokat szállító járművön vagy a radioaktív anyagok berakodási és kirakodási helyén rendelkezésre kell állnia gamma- és neutron sugárzás dózisteljesítmény-mérésre alkalmas eszköznek, kivéve, ha:

a) a küldeménydarabok ellenőrzése a küldeménydarab átadója részéről kellőképpen és dokumentumokkal igazolt, és

b) I-Fehér kategóriájú vagy engedményes küldeménydarabok szállítása történik.

(5) A radioaktív anyagokat szállító járművön vagy a radioaktív anyagok berakodási és kirakodási helyén rendelkezésre kell állnia a felületi szennyezettség ellenőrzésére alkalmas eszköznek, kivéve, ha:

a) a szállított radioaktív anyag megfelel az ADR Szabályzat, a RID Szabályzat és az ADN Szabályzat szerinti különleges formájú radioaktív anyagok mintáinak, vagy

b) a szállított radioaktív anyag megfelel az ionizáló sugárzás elleni védelemtől és a kapcsolódó engedélyezési, jelentési és ellenőrzési rendszerről szóló kormányrendelet zárt sugárforrás fogalmának, vagy

c) a küldeménydarabok ellenőrzése a küldeménydarab átadója részéről kellőképpen és dokumentumokkal igazolt, és engedményes vagy IP-1 típusú csomagolású küldeménydarabok szállítása történik.

(6) A radioaktív anyagok csomagolása, szállítás során be kell tartani az ionizáló sugárzás elleni védelemtől és a kapcsolódó engedélyezési, jelentési és ellenőrzési rendszerről szóló kormányrendelet vonatkozó előírásait.

(7) A sugárvédelmi program minimális tartalma:

a) a szállítási módozat meghatározása,

b) az alkalmazott küldeménydarabok típusa,

c) a tevékenység folyamatainak leírása,

d) szervezeti és munkaköri hatáskörök és felelőségek,

e) a személyi sugárterhelés ellenőrzésének és a munkaterület sugárvédelmi felügyeletének módszere,

f) a munkavállalókra vonatkozó dóziskorlátok, dózismegszorítások meghatározása,

g) a szállítandó anyagok maximális aktivitása, küldeménydarabonként és szállítmányonként,

h) a sugárzási szintre vonatkozó korlátok a küldeménydarabok és a szállító jármű tekintetében,

i) felületi szennyezettségekre vonatkozó korlátok, és a felületi szennyezettségek kezelése,

j) az áru elhelyezése a szállítás során,

k) elkülönítés és egyéb védelmi intézkedések (hozzáférés korlátozása, idővédelem, műszaki sugárvédelem, hasadó anyagok elhelyezésére vonatkozó korlátozások),

l) rendkívüli események kezelése: sérült vagy szivárgó küldeménydarabok kezelése, hiányosságok észlelése, teendők balesetek esetén,

m) a szállításban részt vevők képzése,

n) a radioaktív anyagok szállításával összefüggő minőségellenőrzési program, melynek tartalmaznia kell a csomagolóeszközök ellenőrzését, a biztonsági eszközök ellenőrzését, valamint a feljegyzések kezelését.

(8) Ha az engedélyes a szállítási módozatok hatályán kívül eső egyéb, az Atv. hatálya alá tartozó tevékenységet is végez, a sugárveszélyes tevékenységek rendszerszemléletű megközelítése szükséges, és a munkavállalók sugárterhelésének elemzésekor és a megfelelő sugárvédelmi intézkedések meghatározásakor nemcsak a szállítási folyamat, hanem az egyéb alkalmazások közben potenciálisan lehetséges sugárterhelést egységes rendszerben kell figyelembe venni.

(9) A sugárvédelmi program beépíthető az ionizáló sugárzás elleni védelemtől és a kapcsolódó engedélyezési, jelentési és ellenőrzési rendszerről szóló kormányrendelet szerint elkészített Munkahelyi Sugárvédelmi Szabályzatba, azzal a kitételrel, hogy a (7) bekezdésben meghatározott, a radioaktív anyagok szállítására vonatkozó sugárvédelmi program elemeinek egyértelmű megkülönböztetését biztosítja.”

11. § Az 51/2013. NFM r. a következő 15. §-sal egészül ki:
 „15. § E rendelet 13. § (1) bekezdése az ionizáló sugárzás miatti sugárterhelésből származó veszélyekkel szembeni védelmet szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról, valamint a 89/618/Euratom, a 90/641/Euratom, a 96/29/Euratom, a 97/43/Euratom és a 2003/122/Euratom irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 5-i 2013/59/Euratom tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

12. § Az 51/2013. NFM r.

- a) 3. § (2) bekezdésében a „3” szövegrész helyébe az „5” szöveg,
- b) 6. § (2) bekezdésében a „küldeményekre” szövegrész helyébe a „mentesített küldeményekre” szöveg lép.

4. Záró rendelkezések

13. § Ez a rendelet a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

- 14. §** (1) E rendelet 2. alcíme az ionizáló sugárzás miatti sugárterhelésből származó veszélyekkel szembeni védelmet szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról, valamint a 89/618/Euratom, a 90/641/Euratom, a 96/29/Euratom, a 97/43/Euratom és a 2003/122/Euratom irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 5-i 2013/59/Euratom tanácsi irányelv 4. cikk 41. pontjának, valamint a III. mellékletének való megfelelést szolgálja.
- (2) E rendelet 3. alcíme az ionizáló sugárzás miatti sugárterhelésből származó veszélyekkel szembeni védelmet szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról, valamint a 89/618/Euratom, a 90/641/Euratom, a 96/29/Euratom, a 97/43/Euratom és a 2003/122/Euratom irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 5-i 2013/59/Euratom tanácsi irányelv 97. cikk (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

Dr. Palkovics László s. k.,
 innovációért és technológiáért felelős miniszter

1. melléklet a 4/2018. (VII. 5.) ITM rendelethez

1. A KHEM r. Mellékletébe foglalt táblázat a következő sorral egészül ki:

Am-241/Li-7	6×10^{-2}
-------------	--------------------

2. A KHEM r. Melléklete Magyarázatok szövegrészében a „neutronforrások” szövegrész helyébe az „és Am-241/Li-7 neutronforrások” szöveg lép.

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai, teljes ülési állásfoglalásai és végzései

Az Alkotmánybíróság 7/2018. (VII. 5.) AB határozata a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 266. § (2) bekezdésével kapcsolatos mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály Alaptörvénnyel való összhangjának utólagos vizsgálata tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapítja, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 266. § (2) bekezdésében, a minősített adat védelméről szóló törvényben az adott adatfajta minősítésére jogosult szerv vagy személy kizárólagos feljelentési joga megállapításával nem az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelményeknek megfelelően szabályozta a minősített adattal visszaélés miatti büntetőeljárás megindítását és az állami büntetőigény érvényesítését. Ezért az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2018. december hó 31. napjáig tegyen eleget.
2. Az Alkotmánybíróság a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 266. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Ötven országgyűlési képviselő (levelezési cím: Képviselői Irodaház, 1054 Budapest, Széchenyi rkp. 19.) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 24. § (1) bekezdése alapján indítványozta a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 266. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését.
- [2] Az indítványozók – hiánypótlási felhívást követően kiegészített – indítványukban arra mutattak rá, hogy a támadott rendelkezés egyes esetekben lehetetlenné teszi a büntetőeljárás lefolytatását minősített adattal visszaélés miatt. A Btk. 266. § (2) bekezdése alapján ugyanis büntetőeljárásnak csak a minősített adat védelméről szóló törvényben az adott adatfajta minősítésére jogosult szerv vagy személy feljelentése alapján van helye. A szabály alkalmazása azonban azt eredményezi, hogy olyan esetekben, amikor az adott bűncselekményt a minősítő követi el – például azáltal, hogy a minősített adatot jogosulatlan személy részére hozzáférhetővé vagy jogosult személy számára hozzáférhetetlenné teszi [lásd a Btk. 265. § (1) bekezdés b) pontját] –, a büntetőeljárás megindítására kizárólag az elkövető feljelentése alapján kerül sor. Az indítványozók úgy vélik, hogy ezekben az esetekben Magyarország tartalmilag lemond a titokvédelemben megvalósuló, és a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Mavtv.) 5. § (1) bekezdésében konkretizált közérdek védelméről.
- [3] Az indítványozók nézete szerint a támadott szabály ellentétes az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt törvény előtti egyenlőség követelményével, mivel lehetőséget ad a minősítőnek arra, hogy szabad belátása szerint döntsön arról, ki ellen teszi meg a feljelentést visszaélés minősített adattal bűncselekmény miatt. A minősítő döntésével kapcsolatos aggályai abból fakadnak, hogy a feljelentés mérlegeléséhez a jogalkotó nem írt elő normatív szempontokat, így a döntés önkényes jellege nem kizárható. Ezáltal a „felelősségre vonás tisztán emberi és nem jogi tényezőkön múlik” (indítvány-kiegészítés 2. oldal), aminek következtében nem érvényesül a törvény

előtti egyenlőség. Ez oda vezet, hogy egyes esetekben a bűncselekmény feltáratlan marad, ami a „közérdekkel is ellentétes” (indítvány-kiegészítés 2. oldal).

- [4] A Btk. 266. § (2) bekezdése az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének jogállamiság-klausulájával is ellentétes az indítványozók szerint. A minősített adattal visszaélés miatt indult büntetőeljárásokban ugyanis az állam érdekeinek védelme áll a középpontban. Az indítványozók szerint nem egyeztethető össze a jogállamiságból fakadó követelményekkel az a megoldás, hogy az állam (a titokgazda) maga döntse el, hogy adott esetben kezdeményez-e eljárást ezen érdekek védelmében. Ezen eljárásokban ugyanis „jelentős közérdekről van szó, hiszen a minősítésre is közérdekből indokolt esetben kerülhet sor szigorúan szabályozott módon” (indítvány-kiegészítés 2. oldal), így nem fogadható el, hogy szubjektív mérlegelésen alapuljon a büntetőeljárás megindítása.
- [5] Végül alkotmányos érvekre való hivatkozás nélkül rámutattak az indítványozók arra is, hogy a Mavtv. pontosan meghatározza a minősítésre jogosultakat, akik kizárólag személyek lehetnek, így „hibás a vizsgált jogszabályi rendelkezésben” a „szerv” feljelentési lehetőségének a rögzítése (indítvány-kiegészítés 2. oldal).
- [6] 2. Az Alkotmánybíróság eljárása során – szakmai álláspontjának kifejtése céljából – megkereste az igazságügyért felelős minisztert, valamint a Nemzeti Biztonsági Felügyelet elnökét.

II.

- [7] 1. Az Alaptörvénynek az indítvánnyal érintett rendelkezései:
„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”
„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő.”
- [8] 2. A Btk. indítvánnyal érintett rendelkezése:
„266. § (2) Minősített adattal visszaélés miatt büntetőeljárásnak csak a minősített adat védelméről szóló törvényben az adott adatfajta minősítésére jogosult szerv vagy személy feljelentése alapján van helye.”

III.

- [9] 1. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítványozók rendelkeznek-e indítványozói jogosultsággal utólagos normakontroll eljárás kezdeményezésére. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontja alapján az Alkotmánybíróság „a Kormány, az országgyűlési képviselők egynegyede, a Kúria elnöke, a legfőbb ügyész vagy az alapvető jogok biztosa kezdeményezésére felülvizsgálja a jogszabályoknak az Alaptörvénnyel való összhangját.” Az Alkotmánybíróság ezért mindenekelőtt megállapította, hogy a kezdeményezés – ötven országgyűlési képviselőtől – az Alaptörvény idézett rendelkezésének megfelelően, jogosultaktól érkezett.
- [10] Az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontja és az Abtv. 24. § (1) bekezdése alapozza meg.
- [11] 2. Az Alkotmánybíróság az eljárása során megállapította, hogy az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésébe foglalt határozott kérelem követelményeinek is. A kérelem megjelöli azt az alaptörvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, és amely az indítványozók indítványozói jogosultságát megalapozza [Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pont]. Tartalmazza továbbá az indítvány az eljárás megindításának indokait, megjelöli az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezést [a Btk. 266. § (2) bekezdés] és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit [B) cikk (1) bekezdés, a XV. cikk (1) bekezdése]. Kellően indokolt a tekintetben is, hogy a kifogásolt szabály miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Végül az indítvány kifejezett kérelmet rögzít arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott jogszabályhely alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.

IV.

- [12] Az indítvány az alábbiak szerint nem megalapozott.
- [13] 1. Az indítványozók a Btk. 266. § (2) bekezdését érintő kifogásaikat részben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, részben pedig az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésére alapították. Álláspontjuk szerint a támadott rendelkezés egyes esetekben kétséges, sőt akár lehetetlenné teszi a büntetőeljárás lefolytatását minősített adattal visszaélés miatt. Ennek oka, hogy a Btk. 266. § (2) bekezdésében szabályozott feljelentési jogosultság értelmében, olyan esetben, amikor a minősített adattal visszaélést a minősítő – vagyis a Mavtv. 4. §-a értelmében az adott adatfajta

- minősítésére jogosult személy – követi el, a büntetőeljárás megindításának kizárólag ezen személy, vagyis az elkövető feljelentése alapján van helye.
- [14] A Btk. támadott 266. § (2) bekezdése a minősített adattal visszaélés tényállásához tartozó szabály. Az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata során mindenekelőtt áttekintette a támadott rendelkezés és a kapcsolódó tényállás jogalkalmazási és tényállás-történeti szempontból lényeges vonásait.
- [15] 2. A Mavtv. alapján minősített adatok büntetőjogi védelmét a Btk. 265–266. §-ai biztosítják. A visszaélés minősített adattal büntetőjogi tényállást a Btk. 265. §-a rögzíti. A felelősségre vonás alapjául szolgáló tényállás rendelkezéseit a Btk. 266. §-a két szabállyal egészíti ki. Az (1) bekezdés – meghatározott időre – kiterjeszti a büntetőjogi védelmet a minősítés alatt álló adatokra is. A jelen indítvánnyal támadott (2) bekezdés pedig előírja, hogy a Btk. 265. §-ában rögzített tényállás miatt büntetőeljárás megindításának – elévülési időn belül – mindenkor kizárólag a minősített adat védelméről szóló törvényben az adott adatfajta minősítésére jogosult szerv vagy személy feljelentése alapján van helye. A minősítő olyan, a feladat- és hatáskörében minősítésre jogosult személy, aki szerepel a Mavtv. 4. § (1) bekezdésében foglalt felsorolásban, valamint aki a Mavtv. 4. § (2)–(3) bekezdése alapján átruházott hatáskörben járhat el.
- [16] A bűncselekmény által védett jogi tárgy a minősített adat védelméről szóló törvényben meghatározott szigorúan titkos, titkos, bizalmas, illetve korlátozott terjesztésű minősítésű nemzeti vagy külföldi minősített adatok köre. Valamely adat minősítése – egyéb feltételek teljesülése esetén – akkor rendelhető el, ha a minősítéssel védhető közérdek a Mavtv. 5. § (1) bekezdésben meghatározott körbe tartozik. Ilyen minősítéssel védhető közérdek Magyarország szuverenitása, területi integritása, alkotmányos rendje, honvédelmi, nemzetbiztonsági, bűnüldözési és bűnmegelőzési tevékenysége, igazságszolgáltatási, központi pénzügyi, gazdasági tevékenysége, külügyi vagy nemzetközi kapcsolatai, állami szervezettel külső befolyástól mentes, zavartalan működésének biztosítása. Az Alkotmánybíróság a 29/2014. (IX. 30.) AB határozatban megállapította, hogy a Mavtv. 5. § (2) bekezdése alapján valamely adat az alábbi három feltétel fennállása esetén védhető minősítéssel. „Az első feltétel, hogy a keletkezett adat [...] [a] minősítéssel védhető közérdek [Mavtv. 5. § (1) bekezdés] körébe tartozzon. [...] A második feltétel, hogy az adat nyilvánosságra hozatala, jogosulatlan megszerzése, módosítása vagy felhasználása, illetéktelen személy részére hozzáférhetővé, valamint az arra jogosult részére hozzáférhetetlenné tétele károsítsa a minősítéssel védhető közérdeket. Végül, hogy az adat nyilvánosságának, megismerhetőségének korlátozása szükséges legyen. E három feltétel teljesülése esetén is az adat minősítéssel csak a legszükségesebb ideig védhető [Mavtv. 5. § (3) bekezdés]” [Indokolás [20]].
- [17] A minősítéssel védhető érdekek körébe való tartozás önmagában tehát nem indok a minősítésre. Az ugyanis a kárközpontú minősítési rendszer alapulvételével történik. Ennek lényege, hogy minél nagyobb kárt okoz a minősített adat illetéktelen kezekbe kerülése, illetéktelen által történő megváltoztatása, annál magasabb szintű személyi, fizikai, adminisztratív és elektronikus biztonsági követelményeknek kell érvényesülniük a védelem során.
- [18] A törvény továbbá abból indul ki, hogy a minősítésnek objektív alapja van: azért lesz az adat minősített, mert az adathoz való illetéktelen hozzáférés az állam valamely védhető érdekét ténylegesen károsítja, és a kezdeményező, illetve a minősítő ezt a tényt állapítja meg. A minősítés tehát valamely nevesített közérdek védelmét szolgálja. A minősített adatok biztonságának a garantálása ezért szintén közérdek.
- [19] A minősített adat és az adat minősítéséhez fűződő közérdek védelmét szolgálja általánosságban a Btk. 265. §-ában rögzített büntetőjogi tényállás, míg konkrét esetben az állami büntetőigény érvényesítése, vagyis a büntetőeljárás megindítása. A Btk. támadott 266. § (2) bekezdésében rögzített szabály ezen védelem érvényesítésének a feltételét rögzíti.
- [20] 3. A szabályozás történetiségét vizsgálva megállapítható, hogy a Btk. támadott rendelkezését némiképp eltérő szöveggel a Mavtv. 24. § (6) bekezdése építette be 2010. április 1-jei hatállyal az akkor hatályos törvénykönyv, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Btk.) 224. §-ába értelmező rendelkezésként. A régi Btk. ezt megelőzően nem tartalmazott olyan szabályt, amely – az akkor hatályos minősítési kategóriáknak megfelelően – az államtitok és a szolgálati titok megsértése esetére a feljelentésre jogosultak körét korlátozta volna. Ezzel szemben önálló tényállásként nevesítette az államtitoksértés feljelentésének az elmulasztását.
- [21] A Mavtv. azon túl, hogy teljesen átalakította a minősített adatok védelmének a rendszerét, a régi Btk. 224. §-ának a beiktatásával megváltoztatta a kapcsolódó büntetőjogi védelmet is. Az új értelmező rendelkezés alapján szigorúan titkos és titkos minősítésű adattal, bizalmas minősítésű adattal, valamint korlátozott terjesztésű minősítésű adattal visszaélés miatt büntetőeljárásnak csak a minősített adat védelméről szóló törvényben az adott adatfajta minősítésére jogosult szerv vagy személy feljelentése alapján volt helye. A Mavtv. javaslatához fűzött

miniszteri indokolás és a parlamenti vitában elhangzottak nem határozták meg az indokát a kizárólagos feljelentési jog bevezetésének.

- [22] A Btk.-ban a jogalkotó megtartotta a régi Btk.-ban alkalmazott szabályozási koncepciót. A támadott jogszabályi rendelkezés a korábbi szabályozás analógiájára előírja, hogy „[m]inősített adattal visszaélés miatt büntetőeljárásnak csak a minősített adat védelméről szóló törvényben az adott adatfajta minősítésére jogosult szerv vagy személy feljelentése alapján van helye.” A Btk. törvényjavaslatához fűzött miniszteri indokolás nem ad magyarázatot a kizárólagos feljelentési jog deklarálására, csupán utal arra, hogy a hatályos szabályozás fenntartja a korábbi szabályozási megoldást.

V.

- [23] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság-klauszulából fakadó követelményekkel összefüggésben az alábbiak szerint vizsgálta meg a támadott szabályozást.
- [24] Az indítványban támadott törvényi rendelkezések vizsgálatánál az Alkotmánybíróság az Alaptörvény negyedik módosítása (2013. március 25.), valamint a 13/2013. (VI. 7.) AB határozatában a korábbi alkotmánybírósági határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően rögzített szempontok figyelembevételével járt el. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény jogbiztonságra vonatkozó B) cikk (1) bekezdésének és az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális megfelelése, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele alapján arra jutott, hogy a jogbiztonság követelményével kapcsolatos korábbi megállapításai alkalmazhatóságának a konkrét ügyben nincs akadálya [hasonlóan lásd: 31/2015. (XI. 18.) AB határozat].
- [25] 1. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában következetesen hangsúlyozza, hogy demokratikus jogállamban a büntető hatalom az állam közhatalmi jogosítványa a bűncselekmény elkövetőinek a felelősségre vonására. A jogellenes cselekmények mind ez egyén, mind a társadalom és a jogrend szintjén alkalmasak sérelem okozására. Ez utóbbi körbe tartozó, vagyis a társadalom és a jogrend hátrányára megvalósult sérelmek felismerése vezetett az állam büntető hatalmának, az állami büntetőigénynek az elismeréséhez. A büntetőhatalom gyakorlása egyrészt a büntető jogszabályok megalkotásában, másrészt ezen szabályok alkalmazásában, vagyis a bűncselekmények üldözésében és az elkövetők felelősségre vonásában nyilvánul meg. A büntető jogszabályok így nem csupán az állami büntetőhatalom gyakorlásának a termékei, hanem – egyúttal – a hatalomgyakorlás alapját is biztosítják és a kereteit is meghatározzák.
- [26] Az Alkotmánybíróság továbbá a jogállamiság – és azon belül a jogbiztonság – követelményeinek a teljesülését különös gondossággal vizsgálja az állami erőszak legális alkalmazásának a területén, vagyis a büntetőhatalom gyakorlásával összefüggésben.
- [27] A jogállamiságból és a jogbiztonságból az Alkotmánybíróság értelmezése szerint számos olyan követelmény fakad, amelyek a normában kifejeződő büntetőpolitikai döntés alkotmányos korlátait jelentik. Ezek köréből az Alkotmánybíróság az indítványozók érvei alapján az állami büntetőhatalom gyakorlásával összefüggésben az alábbiakat emelte ki.
- [28] Az Alkotmánybíróság több határozatában hangsúlyozta, hogy a büntető hatalom gyakorlása, a büntetőjogi felelősségre vonás az állam alkotmányos kötelezettsége [715/D/1994. AB határozat, ABH 1997, 584, 588.; 5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999. 75, 83.]. „A bűnüldözés kizárólagos joga egyben a büntető igény érvényesítéséről való gondoskodás kötelezettségét jelenti.” [40/1993. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1993, 288, 289.] „A bűncselekmények a társadalom jogi rendjének sérelmét jelentik és a büntetés joga kizárólag az államot mint közhatalmat illeti. A büntető igazságszolgáltatás állami monopóliumából [ezért] a büntetőigény érvényesítésének kötelezettsége következik. Ez az alkotmányos kötelezettség indokolja, hogy az állami büntető hatalmat gyakorló szervek hatékony eszközöket kapjanak feladataik teljesítéséhez.” [42/2005. (XI. 14.) AB határozat, ABH 2005, 504, 517–518.] Az Alkotmánybíróság a kifejtettekkel összhangban hangsúlyozza: a büntetőhatalom gyakorlásának, a büntetőigény érvényesítésének intézmény-, és eszközrendszere közvetlenül alkotmányos jelentőségű. Ezen szempontokat közvetítő döntésében az Alkotmánybíróság kiemelte továbbá, hogy „a büntetőigény késelem nélküli érvényesítése az államnak a társadalommal szembeni alkotmányos kötelezettsége, a jogállamiság normatív tartalmából és a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogból levezetett alkotmányos követelmény” (42/2005. (XI. 14.) AB határozat, ABH 2005, 504, 518.).
- [29] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában tehát a jogállamiság egyik kritériuma, hogy a büntető hatalom gyakorlása alkotmányosan korlátozott közhatalmi jogosítvány és egyben alkotmányos kötelezettség is az állam oldalán.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az államnak a társadalommal szembeni alkotmányos kötelezettsége a büntetőigény késedelem nélküli érvényesítése {legutóbb megerősítette a 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [43]}. Ha tehát a jogalkotó valamely magatartást büntetendőnek nyilvánít, köteles gondoskodni arról, hogy a felelősségre vonásra azzal összefüggésben ténylegesen sor kerüljön.

- [30] Az állami büntetőigény érvényesítésének a szükségessége és a kötelezettsége tehát az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiságból levezethető követelményekből fakad.
- [31] A támadott rendelkezés jellemzőinek vizsgálata során az Alkotmánybíróság fentebb megállapította, hogy az a minősített adattal visszaélés tényálláshoz tartozó szabály, amely a büntetőjogi felelősség érvényesítéséhez szükséges feltételt rögzít. Ilyen értelemben pedig az érintett tényállással kapcsolatosan meghatározza az állami büntetőigény érvényesítéséből fakadó állami kötelezettség teljesítését, valamint a felelősségre vonás folyamatában a büntető igazságszolgáltatási szervek részvételét. Az Alkotmánybíróság ezért a továbbiakban a jogbiztonságból levezethető azon követelménnyel összefüggésben vizsgálta meg a támadott szabályt, amely a minősített adatok védelme körében az állami büntetőigény érvényesítését érintően az állam és a képviselőtében eljáró szervek oldalán fennáll.
- [32] 2. A bűncselekmény elkövetésekor az államnak büntetőigénye keletkezik az elkövető megbüntetésére. Az állami büntetőigény érvényesítésére irányuló közhatalmi tevékenységet az állam a büntető igazságszolgáltatás szervezetrendszerén keresztül gyakorolja. E szervezetrendszerben – az Alaptörvény 25. cikke értelmében – a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet végeznek, míg – az Alaptörvény 29. cikke értelmében – a közbiztonsági jogkört az ügyészség gyakorolja. Az Alaptörvény 29. cikk (1) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy „a legfőbb ügyész és az ügyészség [...] az állam büntetőigényének kizárólagos érvényesítője”. Az ügyészség Alkotmányban rögzített közhatalmi jogkörét, ezen jogkör gyakorlásának a feltételeit pedig az állam köteles garantálni. Ilyen módon teljesíti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó, az állami büntetőigény késedelem nélküli érvényesítését megkívánó kötelezettségét.
- [33] Az állami büntetőigény érvényesítésének a feltételeit az igazságszolgáltatás szervei az egyes esetekben a büntetőeljárás keretei között vizsgálják. A fentiek értelmében az állam nem csupán jogosult, de köteles is gondoskodni arról, hogy a büntetőigény érvényesítése érdekében a büntetőeljárás meginduljon, illetve az eljárást a hatóságok lefolytassák.
- [34] Ezt a kötelezettséget jeleníti meg „a hivatalból való eljárás törvényben rögzített büntetőeljárás alapelve, amely szerint a büntetőügyekben eljáró hatóságok a törvényben megállapított feltételek fennállása esetén kötelesek a büntetőeljárást lefolytatni.” [40/1993. (VI. 30.) AB határozat ABH 1993, 288, 289–290.] Mindazon esetekben tehát, amikor az állami büntető igazságszolgáltatás szervei a büntetőeljárás megindítása iránt hivatalból intézkednek, megteszik a szükséges lépéseket az állami büntetőigény érvényesítése iránt. Azokban az esetekben ugyanakkor, amelyekben a hivatalból való eljárás elve nem érvényesül, az állami büntetőigény – és az azzal összefüggő állami alkotmányos kötelezettség – teljesülése nem feltétlen.
- [35] A hivatalból való eljárás főszabálya alól a kivételeket a büntető anyagi jogi szabályozás rögzíti. Ilyen, a hivatalból való eljárás elve alól kivételt jelentő szabály az indítványozók által támadott, a minősítő kizárólagos feljelentési jogát rögzítő jogszabályi rendelkezés is.
- [36] Hasonlóan a minősített adattal visszaélés bűncselekményhez, nem indul továbbá eljárás feljelentés hiányában a hamis vád és hamis tanúzás tényállásokhoz kapcsolódóan sem. Ezen felül nincs helye hivatalból való eljárásnak a magánindítvány hiánya esetén akkor, ha a Btk. értelmében a bűncselekmény elkövetője csak magánindítványra büntethető.
- [37] 2.1. A Btk. 32. §-a nevesíti a büntetőjogi felelősségre vonás akadályaként a feljelentés hiányát. A rendelkezés értelmében a jogalkotó a Btk.-ban határozza meg azokat az eseteket, amelyekben a bűncselekmény elkövetője csak az arra jogosult által tett feljelentésre büntethető.
- [38] A Btk. 32. §-ához fűzött indokolás szerint „[a] törvény ezzel egyértelművé teszi azt, hogy a hivatalból való eljárás elvétől kizárólag a büntető törvényben rögzített esetekben lehet eltérni.” Utal az indokolás arra is, hogy „a hatályos Btk. csak a Különös Részben, az igazságszolgáltatás elleni egyes bűncselekmények, a hamis vád és a hamis tanúzás vonatkozásában szabályozza a kizárólagos feljelentési jogot.” Az indokolás szövege szerint továbbá egyedül a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvénynek (a továbbiakban: Be.) a feljelentés elutasítására és a nyomozás megszüntetésére vonatkozó rendelkezései alapján állapítható meg kizárólagos feljelentési jog esetén a feljelentés hiányának a jogkövetkezménye: az, hogy ilyen esetekben a feljelentés hiánya megakadályozza a felelősségre vonást.
- [39] Az indokolás szövegétől némiképp eltérően a Btk. Különös Része három olyan esetet nevesít, amelyekben a bűncselekmény elkövetője csak az arra jogosult által tett feljelentésre büntethető: a hamis vád, illetve a hamis

- tanúzás tényállás mellett a visszaélés minősített adattal tényállás rögzít kizárólagos feljelentési jogosultságot [lásd a Btk. 270. § (1) bekezdését és 274. §-át]. Ez utóbbi tényálláshoz tartozó szabálynak, a Btk. 266. § (2) bekezdésének az alkotmányossági vizsgálata a jelen alkotmánybíróági eljárás tárgya.
- [40] 2.2. A kapcsolódó jogszabályi környezetet áttekintve megállapította az Alkotmánybíróság, hogy a kizárólagos feljelentési jog meghatározása illeszkedik a Btk. szabályozási rendszerébe. A jogalkotó más esetekben is eltér a hivatalból való eljárás alapelvétől. A feljelentés és a magánindítvány jogintézményeivel az állami büntetőigény érvényesítését adott esetekben, tartósan vagy átmenetileg az eljárási jogosultsággal rendelkező büntetőeljárás hatóságoktól eltérő szervekre és személyekre telepíti.
- [41] Így az, hogy a jogalkotó az igazságszolgáltatási szervezetrendsztől független személyekből és szervből álló alanyi kört ruházott fel a minősített adattal visszaélés miatt a feljelentési jog gyakorlásával, önmagában nem ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó azon követelménnyel, hogy a büntető hatalom gyakorlása az állam alkotmányos kötelezettsége.
- [42] 3. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy a Btk. 266. §-ában választott konkrét szabályozási megoldás, vagyis az, hogy a feljelentési jog gyakorlására kizárólag a Mavtv. szerinti minősítő jogosult, megfelel-e az indítványozók által felhívott és a jogállamiságból fakadó követelményeknek.
- [43] 3.1. Az Alkotmánybíróság ebben a megközelítésben különös jelentőséget tulajdonított annak, hogy a Btk. 265. §-ában meghatározott bűncselekmény szabályozásán keresztül az állam kiemelt állami és társadalmi érdekeket véd. Minősítéssel ugyanis kizárólag meghatározott közérdek védhető. (Ezek a Mavtv. értelmében: Magyarország szuverenitása, területi integritása, alkotmányos rendje, honvédelmi, nemzetbiztonsági, bűnüldözési és bűnmegelőzési tevékenysége, igazságszolgáltatási, központi pénzügyi, gazdasági tevékenysége, külügyi vagy nemzetközi kapcsolatai, állami szerve illetéktelen külső befolyástól mentes, zavartalan működésének biztosítása.) A minősítéssel védhető érdekek körébe való tartozáson túl a minősítéssel védeni rendelt adat esetében az a további feltétel is teljesül, hogy nyilvánosságra hozatala, jogosulatlan megszerzése, módosítása vagy felhasználása, illetéktelen személy részére hozzáférhetővé, valamint az arra jogosult részére hozzáférhetetlenné tétele károsítja a minősítéssel védhető közérdeket. A minősítés elrendelése esetén továbbá az adat nyilvánosságának, megismerhetőségének a korlátozása szükségesnek is bizonyult. Mindezek következtében a konkrét adat azért lesz minősített, mert az ahhoz való illetéktelen hozzáférés az állam valamely védhető érdekét ténylegesen károsítja, és a kezdeményező, illetve a minősítő ezt a tényt megállapította.
- [44] A minősítés tehát valamely nevesített közérdek sérelmének a tényleges veszélye esetére kínál védelmet. A minősített adatok büntetőjogi védelmének a garantálása ezért szintén közérdek. Ezen érdekek védelmében különösen indokolt, hogy a bűncselekmény jogi tárgyát sértő magatartások miatt keletkezett állami büntetőigény érvényesítésére sor kerüljön. Ebben az esetben teljesül az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó azon kötelezettség, amely az állami büntetőigény érvényesítésében nyilvánul meg. Úgy ítélte meg ugyanakkor az Alkotmánybíróság, hogy a minősített adatok büntetőjogi védelme körében az állam nem képes teljesíteni ezen kötelezettségét. Hiába rendelte ugyanis büntetni a jogalkotó a minősített adatok védelmét sértő jogellenes magatartásokat, a Btk. 266. § (2) bekezdésében rögzített, a jelen alkotmánybíróági eljárásban vizsgált rendelkezés következtében a felelősségre vonás a tényállás egyes eseteiben eleve kizárt. Az Alkotmánybíróság ezt a következtetést az alábbi gondolatmenet eredményeként vonta le.
- [45] 3.2. Az állam büntetőigényének az érvényesítése a minősített adat védelmére szolgáló tényállás kapcsán kizárólag a Mavtv. szerinti minősítő döntésének a függvénye annak következtében, hogy az e körbe tartozó szervet és személyeket a jogalkotó kizárólagos feljelentési jogosultsággal ruházta fel.
- [46] A feljelentés jogintézményéhez kapcsolódó, a feljelentési jog gyakorlását érintő szabály, hogy a Be. 171. § (2) bekezdése a hatóság tagja és a hivatalos személy, továbbá, ha külön törvény előírja, a köztisztviselő kötelességévé teszi a feljelentést a hatáskörében tudomására jutott bűncselekmény miatt.
- [47] Ez a feljelentési kötelezettség a minősített adat védelmének egyes eseteiben a hivatalból való eljárás szintjéhez közelíti a büntetőjogi védelmet. A Mavtv. szerinti minősítők egy része ugyanis a Be. utalt rendelkezése értelmében vett hatóságnak vagy hivatalos személynek minősül, így feljelentési kötelezettségüket a törvény megállapítja. Annak elmulasztása esetén azonban az érintetteknek büntetőjogi szankcióra nem, hanem munkajogi jogkövetkezményre kell számítaniuk. A Be. feljelentési kötelezettségre irányadó szabálya így önmagában nem garanciája a feljelentési jog gyakorlásának, az abból fakadó büntetőjogi védelem érvényesülésének.
- [48] A védelem szintjét, az ahhoz kapcsolódó állami kötelezettségek teljesítését ezen felül egy másik büntetőeljárás alapelv, az önvádra kötelezés tilalma rontja le. Ennek a tényállás azon megvalósulási eseteiben van jelentősége, amikor a minősítő személyes érdeke kerül szembe a minősített adat védelméhez fűződő és a feljelentéssel védeni

rendelt közérdekkel. Akkor tehát, ha a minősítő személyes érdeke azt kívánja meg, hogy az elkövető felelősségre vonására a minősített adat védelmének a sérelme miatt ne kerüljön sor.

- [49] Az önvádra kötelezés tilalma értelmében senki sem kötelezhető arra, hogy önmagát terhelő vallomást tegyen, és önmaga ellen bizonyítékot szolgáltatson. Az önvádra kötelezés tilalmának az egységes szakirodalmi álláspont értelmében természetszerű része az önfeljelentés kötelezettségének a tilalma még azon ritka esetekben is, amikor az anyagi jog szabályai feljelentési kötelezettséget írnak elő. Az önvádra kötelezés tilalma és az abból fakadó önfeljelentés kötelezettségének a tilalma a konkrét tényállás vonatkozásában is alkalmazandó. A tilalom alkalmazása következtében pedig a minősítő mentesül a feljelentési kötelezettség alól azokban az esetekben, amikor a feljelentés a személyét érintené.
- [50] Az állami büntetőigény érvényesítését az utalt esetekben a szabályozás belső ellentmondása zárja ki. A kizárólagos feljelentési jog általános esetben a minősítő számára mérlegelési és döntési jogkört biztosít a minősített adat védelmét szolgáló tényállás alkalmazására, a büntetőeljárás kezdeményezésére. A kizárólagos feljelentési jogosultság és az önvádra kötelezés tilalma együttes alkalmazása esetén ugyanakkor a minősítő ténylegesen nincs döntési helyzetben a feljelentés előterjesztését érintően. A mérlegelési tevékenység teljesítése – és annak eredményeként a feljelentés előterjesztése – alól felmentést ad számára az önvádra kötelezés tilalma alapvető rendelkezés.
- [51] A szabályozásban mutatkozó belső ellentmondással összefüggésben az Alkotmánybíróság ehelyütt csupán utal az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből, a jogbiztonság elvéből fakadóan a normák tartalmával szemben fennálló követelményekre. Az Alkotmánybíróság értelmezésében ugyanis megállapítható a jogbiztonság sérelme, ha a szabályban rejlő belső ellentmondás a jogalkalmazás során szükséges értelmezéssel nem kiküszöbölhető. [1/1999. (II. 24.) AB határozat, ABH 1999, 25, 46.] A jogbiztonság sérelmét jelentheti továbbá az is, ha a normaszöveg ugyan érthető, de végrehajthatatlan [10/2001. (II. 12.) AB határozat, ABH 2001, 123, 147.].
- [52] A Btk. 266. § (2) bekezdésével összefüggésben feltárt belső ellentmondás az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében tehát a normatartalommal összefüggő aggályokat is felvet. Jelen indítvány keretei között azonban az Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenesség vizsgálata keretében arra szorítkozott, hogy a büntető igazságszolgáltatás állami monopóliumból fakadó és az állami büntetőigény érvényesítését szolgáló állami alkotmányos kötelezettség teljesítését érintően foglaljon állást. Annak következtében ugyanis, hogy a jogalkotó a minősített adat védelmét sértő magatartásokat büntetendőnek nyilvánította, kötelessége gondoskodni arról – és olyan szabályozást kialakítani, amely garantálja –, hogy a felelősségre vonásra ténylegesen sor kerüljön. Ezen állami kötelezettség elmulasztása – ahogyan azt az Alkotmánybíróság fentebb részletesen kifejtette – a jogbiztonság sérelméhez vezet.
- [53] Az Alkotmánybíróság szerint a tényállás alkalmazása azon eseteiben, amelyekben a minősítő mentesül a feljelentési jog gyakorlásával összefüggő mérlegelési tevékenysége alól, nincs mód a minősített adat sérelme miatt a büntetőjogi felelősségre vonásra. A feljelentő feljelentési joga ugyanis kizárólagos, így más feljelentése alapján vagy hivatalból nem indítható büntetőeljárás. Az állami büntetőigény érvényesítésében ennek következtében jelentkező hiányosságot pedig egyéb garanciális rendelkezések sem segítenek kiküszöbölni. Nem tartalmaz ugyanis a kapcsolódó jogszabályi környezet olyan előírást, amely indokolt – kivételes – esetekben teret nyitna az állami igazságszolgáltatási szervek beavatkozása előtt a büntetőeljárás megindítása, az állami büntetőigény érvényesítése érdekében. Nincs tehát törvényes lehetőség arra, hogy ezen esetekben az állam büntetőigényét bármely módon érvényesíteni tudja.
- [54] Megfelelő garanciális rendelkezések hiányában pedig úgy ítélte meg az Alkotmánybíróság, hogy a kifogásolt rendelkezésben alkalmazott kizárólagos feljelentési jog az állami közhatalmi tevékenység olyan korlátozását valósítja meg, amely a jogbiztonságból fakadó és az állami büntetőigény érvényesítését szolgáló alkotmányos kötelezettség teljesítését a minősített adat védelmét szolgáló tényállás egyes eseteiben lehetetlenné teszi.
- [55] 4. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy a minősítő kizárólagos feljelentési jogának a rögzítése a Btk. 266. § (2) bekezdésében az állami büntetőigény érvényesítésével összefüggő alkotmányos kötelezettség olyan korlátozását valósítja meg, amely nem áll összhangban a jogállamiságból fakadó követelményekkel, vagyis az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével.
- [56] Megállapította ugyanakkor az Alkotmánybíróság azt is, hogy a szabályozás alaptörvény-ellenessége abból fakad, hogy nem tartalmaz olyan garanciális elemet, amely az állami büntetőigény érvényesítésével összefüggő alkotmányos kötelezettség teljesítését szolgálná, és a szabályozást a jogállamiságból fakadó követelményekkel összhangba hozná.

- [57] Az Abtv. 46. § (1) bekezdése felhatalmazza az Alkotmánybíróságot, hogy ha a hatáskörei gyakorlása során folytatott eljárásában a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállását állapítja meg, a mulasztást elkövető szervet – határidő megjelölésével – felhívja feladatának teljesítésére. A törvényhely (2) bekezdésének c) pontja alapján a jogalkotói feladat elmulasztásának minősül, ha a jogi szabályozás Alaptörvényből levezethető lényeges tartalma hiányos.
- [58] Az Alkotmánybíróság szerint a jelen eljárásban vizsgált büntető anyagi jogi rendelkezés esetében lehetőség van arra, hogy az Abtv. 46. §-ában biztosított jogköre alapján, a hatályos jog kíméletével járjon el. Az Alkotmánybíróság észlelte ugyanis, hogy a szabályozás alaptörvény-ellenessége abból fakad, hogy a jogalkotó nem kellő körültekintéssel határozta meg a feljelentésre jogosult személyek körét. Nem gondoskodott arról, hogy olyan esetekben, amikor a minősítő feljelentési jogának a gyakorlását az önvádra kötelezés tilalma akadályozza, helyette a feljelentést más, arra alkalmas szerv vagy személy megtehesse. Ezért úgy ítélte meg, hogy az Alaptörvénnyel való összhang helyreállítása nem a vitatott rendelkezés megsemmisítését, sokkal inkább a hatályos szöveg pontosítását, kiegészítését teszi szükségessé. Ilyen módon biztosíthatóvá válik, hogy a tényállás kellő garanciális elemmel, maradéktalanul szolgálja a minősített adatok védelmét.
- [59] Ezzel összefüggésben utal rá az Alkotmánybíróság, hogy az Alaptörvény 29. cikk (1) bekezdése értelmében az állam büntetőigényének kizárólagos érvényesítője a legfőbb ügyész és az ügyészség. A bekezdés 2. mondata szerint továbbá: „[a]z ügyészség üldözi a bűncselekményeket, fellép más jogsértő cselekményekkel és mulasztásokkal szemben, valamint elősegíti a jogellenes cselekmények megelőzését.” Az alkotmányozó hatalom ezáltal egyértelműen kifejezésre juttatta, hogy az ügyészség alapvető feladata és joga az állam büntetőigényének tárgyilagos, pártatlan, az alapjogok védelmét biztosító érvényesítése.
- [60] Az alkotmányozó hatalom annak érdekében, hogy az ügyészség ezen alapvető feladatának – amely az állami büntetőhatalom érvényesítésének kiemelkedő garanciája – eleget tudjon tenni, egyértelművé tette azt is, hogy az Alaptörvény az ügyészséget az egyik klasszikus hatalmi ágak sem alárendelt, önálló alkotmányos intézményként, a büntetőhatalom központi szereplőjeként határozza meg.
- [61] Az Alaptörvényben foglaltak az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatát jelenítik meg. Az Alkotmánybíróság ugyanis több határozatban rámutatott, hogy „[a]z ügyészség mint egyik klasszikus hatalmi ágak sem alárendelt, önálló alkotmányos intézmény, a büntető hatalom központi szereplője. Alapvető feladata és joga az állam büntetőigényének tárgyilagos, pártatlan, az alkotmányos alapjogok védelmét biztosító érvényesítése a bíróság előtt.” [42/2005. (XI. 14.) AB határozat, ABH 2005, 504, 524.; ld. még: 1/1994. (I. 7.) AB határozat, ABH 1994, 29, 33.; 3/2004. (II. 17.) AB határozat, ABH 2004, 48, 58.] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozta azt is, hogy egyetlen közhatalmi funkcióval rendelkező állami szervezet sem veheti át az ügyészség Alkotmányban rögzített közhatalmi jogkörét. [42/2005. (XI. 14.) AB határozat, ABH 2005, 504, 523.]
- [62] A kifejtett szempontok alapján állapította meg az Alkotmánybíróság, hogy „[a]z állam büntetőjogi igényének érvényesítésében az Alkotmány, a szervezeti törvények és a Be. a közbiztonsági jogkört az ügyészségre bízta, amelynek működéséért és működőképességéért az állam felel. Az ügyészség és más hatalmi ágak szervezetei [...] között a büntető igény léte, érvényesíthetősége tekintetében fennálló nézeteltérésnek, eltérő megítélésnek a kockázatát az államnak kell viselnie. [Erről részletesen lásd: 42/1993. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1993, 300, 305–306., 42/2005. (XI. 14.) AB határozat, ABH 2005, 504, 525.]
- [63] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 266. § (2) bekezdésében, a minősített adat védelméről szóló törvényben az adott adatfajta minősítésére jogosult szerv vagy személy kizárólagos feljelentési joga megállapításával nem az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelményeknek megfelelően szabályozta a minősített adattal visszaélés miatti büntetőeljárás megindítását és az állami büntetőigény érvényesítését.
- [64] Ezért az Alkotmánybíróság felhívta az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2018. december hó 31. napjáig tegyen eleget.
- [65] Az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a jogalkotói mulasztás megállapításával és a jogalkotónak címzett felhívással megteremthető az összhang az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és a Btk. 266. § (2) bekezdése között. Ezért az Alkotmánybíróság a törvényhely alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése vonatkozásában elutasította.
- [66] 5. Tekintettel arra, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésén alapuló alkotmányossági vizsgálat eredményeként megállapította a szabályozás alaptörvény-ellenességét és annak orvoslására az Abtv. 46. § (1) bekezdése szerint

jogkövetkezményt alkalmazott, az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésére vonatkozó indítványozói érvek megalapozottságának a vizsgálatát nem végezte el.

VI.

[67] Az Alkotmánybíróság e határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét az Abtv. 44. § (1) bekezdés második mondata alapján rendelte el.

Budapest, 2018. június 26.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: II/3285/2015.

**Az Alkotmánybíróság 8/2018. (VII. 5.) AB határozata
a Kúria Pfv.IV.20.773/2016/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről**

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Horváth Attila, dr. Pokol Béla, dr. Szívós Mária és dr. Varga Zs. András* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.773/2016/5. számú ítélete alaptörvény-ellenes, ezért megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (Dr. Szigeti Andrea egyéni ügyvéd, 1126 Budapest, Szendrő utca 16. I/4.) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott Pfv.IV.20.773/2016/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték. Álláspontjuk szerint a támadott döntés sérti az Alaptörvény II. cikkét, VI. cikk (1) bekezdését, VII. cikk (3) bekezdését, IX. cikk (4) bekezdését, XXVIII. cikk (2) bekezdését és 28. cikkét.
- [2] 1.1. A Kúria ítéletében foglalt tényállás szerint a korábban a Szeged-Csanádi Egyházmegye alkalmazásában lévő bejelentő 2014. január 2-án kelt, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) mint nyomozó hatóság által az Orosházi Rendőrkapitányságnak megküldött bejelentésében azt panaszolta, hogy a felperesek (az alkotmányjogi panasz benyújtói) 2013 júliusában megfenyegették: ha nem hagyja abba a véleménye szerint a Szeged-Csanádi Püspökségen megtörtént bűncselekményekkel kapcsolatos feljelentéseit, akkor el fogják távolítani állásából; később felmentették egyházi szolgálata alól, és el kellett hagynia szolgálati lakását. A nyomozó hatóság átirata szerint a bejelentett cselekmény kényszerítés bűncselekménye elkövetésének gyanúját veheti föl. Az Orosházi Rendőrkapitányság – a bejelentő meghallgatását követően – a feljelentést 2014. február 14-én elutasította. Az Orosházi Járási Ügyészség 2014. március 10-én kelt határozatával a rendőrség határozatát hatályon kívül helyezte, és a nyomozás folytatását rendelte el.
- [3] Ezt követően jelent meg cikk az alperes által kiadott Népszabadság című napilap 2014. március 22-i számában „Kényszerítés miatt nyomoznak [...] püspök ellen” címmel. A cikk szerint a csalás gyanúja miatt bejelentést tevő egyházi alkalmazottat kirúgással fenyegették, ezt végül meg is tették, szolgálati lakásából kirakták, és számítógépét lefoglalták. A lap beszámolt arról, hogy az Orosházi Járási Ügyészség kényszerítés büntetnének gyanúja miatt nyomozást rendelt el a megyéspüspök és a püspöki helynök „cselekedeteivel kapcsolatban”. A cikk visszautalt a napilap egy korábbi írására, mely szerint a NAV nyomozást folytatott a Szeged-Csanádi Egyházmegyében költségvetési csalás és más bűncselekmények gyanúja miatt, majd a nyomozást megszüntették. Ezzel kapcsolatban idézték a NAV szóvivőjét, hogy a vizsgálat alapján nem volt megállapítható bűncselekmény elkövetése, illetve a feljelentésben foglalt magatartások nem minősülnek bűncselekménynek. A lap információi szerint az egyházmegyében már a nyomozás ideje alatt megindult a „hajsza a lehetséges bejelentők után”. A cikk ezt követően beszámolt az Orosházi Járási Ügyészség nyomozást elrendelő döntéséről, ismertette az ügyészségi határozatot, rögzítve, hogy az információk szerint az érintettekkel még nem közöltek gyanúsítást.
- [4] A cikk a „Politizáló pap” alcímmel, keretes írással folytatódott, amely az I. rendű felperes (az egyik indítványozó) személyével foglalkozott. Eszerint a felperes nemcsak mint egyházi vezető, hanem mint politizáló pap és futballmenedzser is ismertté vált. Az írás kiemelte a felperesnek a helyi labdarúgásban meglévő érdekleteit, iskolafenntartó tevékenységét, illetve azt, hogy a 2010. évi választási kampányban személyesen kampányolt egy országosan ismert, a cikkben nevével nevezett politikus támogatására. Ezt követően mutatott rá a lap arra, hogy az egyházmegye később az e politikus felügyelete alá tartozó Nemzeti Fejlesztési Ügynökségtől 2,4 milliárd forint támogatást kapott a Szegedi Dóm felújítására. A cikk szerint számos pap nem nézte jó szemmel, hogy miközben a falusi templomok tönkremennek, a püspök hatalmas összegeket mozgat egyéb célokra.
- [5] 1.2. A felperesek keresetükben kérték, a bíróság – elégtételként közlemény közzétételére, illetve 500 000-500 000 Ft megfizetésére való kötelezés mellett – állapítsa meg, hogy az alperes a cikkben közöltekkel megsértette a becsület védelméhez és az emberi méltósághoz fűződő jogukat. Álláspontjuk szerint egyrészt a lap valótlanul állította, hogy

hajszt folytattak a feljelentők ellen, illetve hogy a bejelentőt kirúgták a munkahelyéről, és lefoglalták a számítógépét, továbbá hogy kényszerítés vagy más bűncselekmény miatt nyomozás indult volna konkrétan a felperesekkel szemben. A valóságban ugyanis meggyanúsításukra nem került sor, a bejelentőt nem fenyegették meg, a számítógépet pedig a tulajdoni viszonyok tisztázása után visszaadták. Másrészt a cikk azt a hamis látszatot keltette, hogy az I. rendű felperes jogellenesen használta fel a rendelkezésére álló pénzügyi forrásokat, pénzhiányt okozva ezzel az egyházmegye templomainak felújítására, illetve hogy a Szegedi Dóm rekonstrukciójára kapott támogatás a 2010-es választási kampánnyal állna összefüggésben.

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét teljes egészében elutasította. Kifejtette, hogy a perben beszerzett iratok alapján egyértelműen az állapítható meg, hogy a nyomozás állásáról az alperes a valóságnak megfelelően tájékoztatott. A lap a felperesekre nézve előzetes ítéletet nem mondott ki, hiszen az olvasók számára egyértelmű volt, hogy a feljelentés tartalmát ismertetik, a nyomozás pedig még folyamatban van. A cikk címe ugyan valóban az I. rendű felperessel szembeni nyomozásról szólt, de a beszámoló egyértelművé tette, hogy a megnevezettek cselekedetei miatt folyik a nyomozás, gyanúsítást viszont még nem közöltek. Az elsőfokú ítélet szerint továbbá a „Politizáló pap” alcím alatt írtak egyértelműen a cikk szerzőjének a véleményét képezték, amelynek szóhasználata nem volt indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó.
- [7] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a fellebbezést teljes egészében alaposnak találva megállapította, hogy az alperes a keresetben kifogásolt valótlan állításokkal, illetve a valóság hamis színben való feltüntetésével megsértette a felperesek jóhírnevét. A másodfokú ítélet kiemelte: a cikk valótlanul állította, hogy a felperesekkel szemben büntetőeljárás volt folyamatban, hiszen a nyomozás ismeretlen tettes ellen folyt, valamint a bejelentő megfenyegetéséről és az ellene folytatott hajszáról szóló közlés is valótlan állításnak minősült. A lap emellett megalapozatlanul talált összefüggést a kampányolás és a később elnyert állami támogatás között, továbbá jogsértő mondanivalót közvetített az egyéb célokra kapott pénzforrások és a falusi templomok tönkremenetelének szembeállítására is. A másodfokú bíróság az alperest elégtétel adására (közlemény közzétételére), valamint a keresetben foglalt összegek megfizetésére kötelezte.
- [8] Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A véleménynyilvánítás szabadságára, azon belül is különösen a közügyek vitájára irányadó alaptörvényi rendelkezések és alkotmánybírói értelmezések idézését követően a kúriai döntés egyrészt kifejtette, hogy – a PK 12. számú állásfoglalást követve – a sajtószervvel szemben előterjesztett igény elbírálására a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, az összetartozó részeket összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél figyelemmel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra. Az összes körülmény mérlegelésével pedig a Kúria az elsőfokú bíróság álláspontját osztotta: noha a cikk címével ellentétben a felperesekkel szemben valóban nem folyt büntetőeljárás, a beszámoló egészének figyelembevételével megállapítható, hogy az alperes részéről előzetes ítéletmondás nem történt. Nem volt figyelmen kívül hagyható, hogy a cikk akkor íródott, amikor az ügyészség nyomozásra visszaadta a kényszerítés bűncselekménye miatti gyanút, a vizsgálat tárgyát a határozat szerint a felperesek magatartása képezte, és a cikk a tartalmi részében beszámolt arról, hogy gyanúsítást nem közöltek a felperesekkel.
- [9] Másrészt a másodfokú ítéletben valótlan tényállításnak minősített közlésekkel kapcsolatban – melyek szerint a bejelentő ellen a kirúgásáig és a számítógépe lefoglalásáig fajuló hajsza folyt, illetve hogy munkaviszonyának megszüntetése összefüggésbe hozható az egyházmegyénel megindult adóhatósági vizsgálattal és a felperesekkel meglévő viszony megromlásával – a Kúria kifejtette, hogy azok az adott folyamatban és összefüggésben olyan véleménynek tekintendők, amelyek kifejthetők a véleménynyilvánítás lehetőségének tágabb keretei között. A Kúria mindezek alapján a cikk első részével kapcsolatban az elsőfokú bírósággal egyezően azt állapította meg, hogy egyrészt büntetőeljárás állásáról való tudósítást tartalmaz, másrészt pedig valótlan és sértő tényállításokat nem fogalmaz meg a felperesek személyével kapcsolatban.
- [10] Teljes mértékben osztotta továbbá a Kúria az elsőfokú bíróság véleményét a „Politizáló pap” alcímű keretes írás tekintetében is: az I. rendű felperesnek mint közéleti szereplőnek fokozottan tűrnie kell a személyével, tevékenységével kapcsolatos kritikai megnyilvánulásokat. A Kúria a cikkben megjelenteket olyan, az I. rendű felperes politikai jellegű állásfoglalásait, közéleti szerepvállalását és annak esetleges pénzügyi, anyagi vonatkozásait összefüggésbe hozó feltételezéseknek minősítette, amelyek a szabad véleménynyilvánítás körében kifejthetők. A Kúria tehát az eset összes körülményeit, a szövegösszefüggéseket, valamint a cikk lényegi mondanivalóját értékelve az alperest elmarasztaló jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a keresetet teljes egészében elutasító elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [11] 1.3. Az indítványozók az alkotmányjogi panaszukat mindenekelőtt arra alapítják, hogy a felülvizsgálati eljárásban született bírói döntés az alperest megillető szólás- és sajtószabadság, valamint a felperesek személyiségi jogainak

védelme közötti összefüggéseket tévesen tárta föl és bírálta el, ami az Alaptörvény emberi méltóságot védő II. cikkének, jóhírnevet védő VI. cikk (2) bekezdésének, valamint a szólásszabadság határait kijelölő IX. cikk (4) bekezdésének sérelmére vezetett. Az indítvány szerint ugyanis önmagában az a körülmény, hogy valaki egyházi jogi személynél tölt be olyan tisztséget, amely a világi jog terminológiája szerint munkáltatói jogok gyakorlására is jogosítja, még nem eredményez közszereplői státuszt, és a cselekményei tárgyuknál fogva nem keletkeztetnek közügyeket sem. Az egyházi személy vallásos szertartást hivatásszerűen végző tagja a Büntető Törvénykönyv alapján közfeladatot ellátó személynek minősül, a közfeladat ellátása azonban nem azonos a közhatalom gyakorlásával. Az indítványozók álláspontja szerint ők tehát nem minősülnek sem közhatalmat gyakorló személynek, sem közszereplő politikusnak, ennél fogva a Kúria alaptörvény-ellenesen terjesztette ki rájuk a véleménynyilvánítás szabadságának nagyobb tűrésre kötelező mércéit. Az alkotmányjogi panasz a támadott döntés jogértelmezésében az Alaptörvény VII. cikk (3) bekezdésének sérelmét is látja, mely szerint az állam és a vallási közösségek különváltan működnek.

- [12] Az alkotmányjogi panasz benyújtói mindemellett azt is kifogásolják, hogy a Kúria ítélete megengedhetőnek találta az olyan tartalmú közlést is, amely egy ismeretlen tettes ellen indult büntetőeljárást anélkül hozott összefüggésbe a személyükkel, hogy őket a hatóság eljárás alá vonta volna, és gyanúsítottá váltak volna. Az ekként valótlannak minősülő állítást jogszerűnek tartó bírói döntés álláspontjuk szerint sérti az emberi méltóságukat és a jóhírnevüket, és ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésében garantált ártatlanság vélelmével is. Ez utóbbi értelmében ugyanis mind az előzetes bűnössé nyilvánítás, mind az ilyen tartalmú látszat keltése tilalmazott. Az alkotmányjogi panasz szerint a való tények meghamisítása, illetve a valós tények hamis színben való feltüntetése attól függetlenül sérti az emberi méltóságot, hogy közszereplőt érint-e vagy sem. Ezzel összefüggésben az indítványozók a másodfokú bíróság által valótlannak minősített többi tényállítással kapcsolatban általában véve is kifogásolják, hogy a Kúria anélkül helyezkedett a jogerős ítélettől eltérő álláspontra, hogy érdemben elvégezte volna a valótlannak minősített tényállítások elhatárolását az értékítéletnek minősülő véleményektől. Álláspontjuk szerint ezt támasztja alá, hogy a Kúria nem alkalmazta a bizonyíthatóság szempontját.

II.

- [13] Az Alaptörvény érintett rendelkezései:
 „VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”
 „IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.”
- [14] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) vonatkozó rendelkezései:
 „2:44. § [Közéleti szereplő személyiségi jogának védelme]
 A közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja.”
 „2:45. § [A becsülethez és jóhírnévhez való jog]
 (1) A becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás.
 (2) A jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlannak állít vagy híresztel, vagy valós tény hamis színben tüntet fel.”

III.

- [15] Az alkotmányjogi panasz megalapozott.
- [16] 1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv.-ben foglalt formai és tartalmi követelményeknek.
- [17] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság az ügyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekintette egyrészt azt, hogy a bíróság helyesen alkalmazta-e a közügyek vitájára vonatkozó alkotmányossági érveket, köztük a panaszosok személyével, tisztségével összefüggő szempontokat, másrészt azt, hogy megfelelt-e az alaptörvényi követelményeknek az a bírói jogértelmezés, mely szerint a vitatott állításokat, pontatlanságokat tartalmazó cikket – címével együtt – a maga egészében kell értékelni.

- [18] 2. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogi panasz alapján „a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes.” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}
- [19] Az Alkotmánybíróság nem vonhatja el az ítélező bíróságok hatáskörét az előttük fekvő tényállás elemeinek átfogó mérlegelésére, csupán a mérlegelés alapjául szolgáló jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját, illetve a mérlegelés alkotmányossági szempontjainak megtartását vizsgálhatja felül.
- [20] 2.1. Az indítványozók egyik fő érve szerint a Kúria ítélete azért sérti a felhívott, személyiségi jogait védő alaptörvényi rendelkezéseket, mert alaptörvény-ellenesen terjesztette ki rájuk a véleménynyilvánítás szabadságának nagyobb tűrésre kötelező mércéjét. Indokolásuk e tekintetben azt hangsúlyozza, hogy sem közhatalmat gyakorló személynek, sem közszereplő politikusnak nem minősülnek, illetve egyházi tisztségükből önmagában nem következik, hogy rájuk vagy vitatott intézkedéseikre a szólásszabadság speciális, közügyek vitájára vonatkozó tesztjét kellene alkalmazni.
- [21] Az indítványozóknak ez az érvelése nem megalapozott. A Kúria a releváns alkotmányossági követelményeknek megfelelően az alkotmányjogi panaszban foglaltaknál összetettebb mérlegeléssel döntött a véleménynyilvánítást fokozottan védő mérce alkalmazásáról. A sérelmezett bírói döntés ezt a mércét nem önmagában, arra tekintettel választotta meg, hogy az indítványozók milyen tisztséget töltenek be, mi a jogi, személyi státuszuk. A Kúria érvelése egyéb konkrét körülményekre utal, amelyek alapján a tényállásban foglalt kérdésekre vonatkozó véleménynyilvánítások a közügyek vitájának körébe sorolandók.
- [22] Az Alkotmánybíróság már több ízben, elsőként a 7/2014. (III. 7.) AB határozat indokolásában rámutatott arra, hogy a szólásszabadság és a személyiségvédelem összehangolásakor az elsődleges kérdés az, hogy a megszólaló az eset összes körülményére tekintettel társadalmi, közéleti kérdésben, „közügyben” fejtette-e ki mondanivalóját (Indokolás [47]). Ennek eldöntése nem alapozható kizárólag a megnyilatkozással érintett személy státuszára – akkor sem, ha egyébként ez a tényező a mérlegelés egyik legfontosabb, nemegyszer meghatározó erejű eleme marad. (Ezzel egyezően lásd a 3328/2017. (XII. 8.) AB határozatot, Indokolás [40]–[43].) A közéleti véleménynyilvánításra vonatkozó alkotmányos szempontok ugyanis egyfelől tágabb körben lehetnek irányadók, mint a közhatalom gyakorlóit vagy a hivatásszerűen közszereplést vállalókat érintő vélemények köre, másfelől viszont nem állítható, hogy a közéleti szereplőket érintő bármely – köztük a közügyekkel semmilyen kapcsolatban nem álló – közlést e szempontok szerint kell megítélni {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [47]}.
- [23] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria az irányadó alkotmányossági követelmények szerint járt el akkor, amikor a közügyek vitájára vonatkozó mércék alkalmazását nem önmagában az indítványozók tisztségével, státuszával indokolta, hanem a személyükhöz konkrétan kötődő és az ügyben releváns további tényezőkre hivatkozott. A támadott ítélet ilyen körülményként utalt például arra, hogy az egyik indítványozó rendszeresen tett politikai állásfoglalásokat, megjelent az egyik országgyűlési képviselőjelölt kampányeseményén, sportfejlesztései révén egyházi tisztségén túl is aktív szereplője a helyi társadalmi életnek, illetve az általa képviselt intézmények több esetben részesültek állami támogatásban. Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy jelen esetben a másik indítványozóval, mint az egyházmegye belső kormányzatában a püspököt segítő helynökkel szemben kevésbé indokolt a személyiségvédelem korlátozottsága, ugyanakkor a Kúria indokolása az érintett megyéspüspökhöz kapcsolódó, az ügy értékelésének egészét meghatározó releváns körülményeket emelte ki, amelyekre tekintettel a szóban forgó közlések a közügyek vitájához tartoztak.
- [24] Ezek a körülmények azért is meghatározó szereppel bírnak az alkotmányjogi mérlegelésben, mert a szólásszabadság és a személyiségvédelem ütközésének feloldására konkrét ügyben alkalmazott mércék még a közügyek vitáján belül, sőt adott személyhez kötődően is változhatnak a megszólalás körülményeinek függvényében. Arra például már korábban rámutatott az Alkotmánybíróság, hogy a személyiségvédelem háttérbe szorulása melletti érvek ereje az ítélező bírák esetében gyengülhet, így esetükben bizonyos körben – a közügyek vitáján belül kialakítandó, de – speciális mérce alkalmazására kerülhet sor {vö. 7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [58] és [61]}. Hasonlóképpen lehet indokolt az is, hogy a jogi mérlegelés adott esetben figyelemmel legyen az államtól különváltan működő vallási közösségek és vezetőik sajátos helyzetére, feladatára: ha az egyedi ügy körülményei alátámasztják, megszólalásaik kapcsán – még ha társadalmi kérdéseket is érintenek – a közügyek vitáján belüli, ám a közszereplő politikusokra alkalmazandóhoz képest más mérce alakítható ki. Nem ilyen eset azonban, amikor az egyházi tisztséget viselők saját egyéni döntésük alapján a vallási közösségük életéhez szorosabban kötődő szférából kilépve, a közéleti vitákban és a politikai történetekben aktív szerepet vállalva vesznek részt. Ez utóbbi esetben személyiségi

- jogaik védelme a szólás- és sajtószabadsággal szemben fokozottabban szorul háttérbe ahhoz képest, amit egyházi tiszttségük önmagában indokolna.
- [25] Minderre tekintettel a Kúria a szólásszabadság kiemelt védelmét szolgáló, az indítványozókat az őket érintő véleményekkel szemben fokozott tűrésre kötelező tesztet az Alaptörvénnyel összhangban alkalmazta, és jogértelmezését az irányadó alkotmányossági szempontoknak megfelelően alakította ki.
- [26] 2.2. Az indítványozók másik érve szerint a Kúria alaptörvény-ellenesen találta megengedhetőnek, hogy a sajtócikk valótlanul büntetőeljárás alanyaiként beszélt róluk. Indokolásuk e tekintetben arra vonatkozik, hogy a cikk címe annak ellenére az egyikükkel szembeni nyomozásról szólt, hogy a büntetőeljárás valójában ismeretlen tettes ellen folyt, velük gyanúsítást nem közöltek.
- [27] Az indítványozók érvelése ebben a körben megalapozott. A Kúria – az elsőfokú bírósággal egyezően – maga is megállapította, hogy a cikk címe önmagában pontatlan, nem fedi a valóságot: az egyik indítványozóval szemben kényszerítés miatt folyó büntetőeljárásról szól, holott nem közöltek vele ilyen gyanút a hatóságok. A támadott ítélet ugyanakkor nem állapított meg jogsértést. Az indokolásban kifejtettek szerint a bírói döntés e tekintetben mindenekelőtt azon a jogértelmezésen alapul, hogy a sajtócikket a maga egészében kell vizsgálni, és egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni. A bíróság ezzel összhangban annak tulajdonított döntő jelentőséget, hogy a beszámoló egészének figyelembevételével az újságban nem történt előzetes ítéletmondás, mivel a cikk tartalmi részében rámutattak arra, hogy gyanúsítás közlésére még nem került sor.
- [28] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt hangsúlyozza, hogy a Kúriának az a jogértelmezése, mely szerint egy sajtócikkben közölt információkat a maguk összességében és összefüggéseikkel együtt kell értékelni, illetve a lényegtelen tévedések, pontatlanságok nem alapozhatnak meg jogsértést, összhangban áll az Alaptörvényből fakadó követelményekkel.
- [29] E tekintetben elsősorban azoknak a megfontolásoknak van jelentőségük, amelyeket az Alkotmánybíróság – a véleménynyilvánítások átfogó csoportján belül – a tényállításoknak az alkotmányjogi mérlegelésben elfoglalt helyével kapcsolatban fejtett ki. Ahogy arra legutóbb a 34/2017. (XII. 11.) AB határozat (Indokolás [34]) összefoglalóan rámutatott, az Alkotmánybíróság következetes volt annak hangsúlyozásában, hogy bár az értékítéletekhez képest lényegesen eltérő mércék alapján ítélandók meg, a tényállítások is – valóságok és valótlanok egyaránt – a szólásszabadság hatálya alatt állnak, és rájuk is vonatkoznak a közügyek vitájának fokozott védelme melletti érvek. „A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. [...] A politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]–[50]}. Az Alkotmánybíróság ezzel összhangban arra is többször rámutatott, hogy bár a hamis tényállítások – szemben az értékítéletekkel, bírálatokkal – önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt, az adott ügy összes körülményének mérlegelése arra vezethet, hogy még sincs alkotmányos lehetőség a valótlan állítást tevő jogi felelősségre vonására. Nem csak arról van szó, hogy a közügyekben megfogalmazott valótlan tényállítások büntetőjogi üldözésének mind a korábbi [vö. 36/1994. (VI. 24.) AB határozat, 18/2000. (VI. 6.) AB határozat], mind pedig az Alaptörvény hatálybalépését követő [vö. 13/2014. (IV. 18.) AB határozat] alkotmánybírósági gyakorlat határt szabott. A 7/2014. (III. 7.) AB határozat a polgári jog hatálya alatt is hangsúlyozta, hogy a közügyek vitájához tartozó tények közlése tipikusan a vélemények alapja, ezért a jogi felelősségre vonás kérdésében még az alkotmányos értékkel egyébként nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tényállítások esetében is figyelemmel kell lenni a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekére (Indokolás [50]).
- [30] Ezeket az alkotmányossági megfontolásokat tükrözi az a bírói értelmezés, amely szerint ha a sajtócikk egésze összességében valós tájékoztatást nyújt, akkor a cikk egyes mondataiban vagy fordulataiban fellelhető kisebb pontatlanságok, valótlanosságok nem nyújtanak alapot jogi felelősségre vonásra. Az Alkotmánybíróság ezt a jogértelmezést tehát helyesnek és fenntartandónak tartja.
- [31] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ugyanakkor a szóban forgó szempontokat eltérően kell érvényesíteni egy cikk címének megítélésakor. A cím nem egy a cikk mondatai vagy fordulatai között, hanem az olvasók figyelmének felkeltésében és a cikk tartalmának megragadásában központi szereppel bíró kiemelés, amelynek így adott esetben a személyiségi jogok sérelmére nézve is fokozott hatása lehet. Ez a kiemelő, hangsúlyozó szerep az írás címének önálló jelentőséget ad, amihez önálló értékelésnek kell társulnia a személyiségvédelem körében. Az írás címének megítélése ezért nem oldható fel a többi résszel való együttes értékelésben.
- [32] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a cikk címe műfajából és az említett szerepéből adódóan természetes módon tartalmazhat leegyszerűsítést, pontatlanságot: mind a figyelemfelkeltés indokolt mértéke, mind a tartalom lényegi megragadásának szüksége behatárolja a címadás pontosságát. Az így előálló leegyszerűsítések,

pontatlanságok jogszerűségének kérdése azonban nem azon múlik, hogy a cikk többi, kifejtő része ellensúlyozza-e azokat, hanem azon, hogy önmagukban véve olyan pontatlanságnak tekintendők-e, amelyek nem félrevezetők vagy megtévesztők valamely lényeges információ tekintetében. A cikk egésze szempontjából fontos körülménnyel kapcsolatban ugyanis a sajtócikk címében – sajátos szerepe miatt – önmagában sem szerepelhet lényeges, megtévesztő pontatlanság, valótlanosság.

- [33] Mindezek alapján a bírói döntésben foglalt jogértelmezésnek az a része, amely szerint a cikk címében foglalt pontatlanságot, valótlanyságot a cikk egészének fényében kell megítélni, nem érvényesíti kellőképpen az Alaptörvény VI. cikkéből fakadó alkotmányossági szempontokat. Az Alkotmánybíróság a támadott bírói döntést ezért megsemmisítette.
- [34] A tényállásban foglalt cikk konkrét címének jogszerűségéről vagy jogszerűtlenségéről való döntés ugyanakkor továbbra is az ítélező bíróság feladata. A megismételt eljárásban a fentiek figyelembevételével a cikk címének jogszerűsége körében azt kell mérlegelnie a bíróságnak, hogy a cím a tájékoztatás egésze szempontjából lényeges körülmény tekintetében az olvasókat félrevezető olyan információt tartalmaz-e, amely sértette az érintett személyiségi jogait.
- [35] 3. A határozat Magyar Közlönyben való közzétételét az Alkotmánybíróság az Abtv. 44. § (1) bekezdésének második mondata alapján, a határozatban foglalt elvi megállapításokra tekintettel rendelte el.

Budapest, 2018. június 26.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1063/2017.

Dr. Horváth Attila alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [36] 1. Egyetértek a kúriai ítélet megsemmisítésével, azonban álláspontom szerint a Kúria ítélete nemcsak az indítványozóról szóló sajtócikk címében szereplő valótlan állítás értékelése vonatkozásában nem érvényesítette kellőképpen az Alaptörvény VI. cikkéből fakadó alkotmányossági szempontokat, hanem az indítványozók közszereplőként történő értékelése, illetve a vizsgált véleménynyilvánítások közügyek vitájának körébe tartozása tekintetében is alaptörvény-ellenes.
- [37] Az Alaptörvény VII. cikk (3) bekezdése értelmében az állam és a vallási közösségek különváltan működnek, amelyből többek között az is következik, hogy az állam nem avatkozik bele az egyházak belső ügyeibe.

- [38] 2. Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a közszereplői minőség megállapítása minden ügyben egyedi mérlegelés tárgyát képezi {legutóbb lásd: 3145/2018. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [44]}, ezért a jelen esetben nem lehetett volna elvonatkoztatni attól, hogy a konkrét ügyben folyó alapjogvita egyrészt munkajogi jellegű volt, másrészt a templomfelújítás kérdése egyházmegyei belügy. Álláspontom szerint egy egyházmegyei belső vita, illetve egy munkajogi jogvita még akkor sem minősíthető automatikusan közéleti vitának, ha ezen viták egyik szereplője egy egyházi vezető, még abban az esetben sem, ha ezen viták adott esetben közérdeklődésre tartanak számot. A Kúria ítélete ezen szempontok vizsgálatára nem tért ki.
- [39] 3. A Kúria ítéletének indokolása – álláspontom szerint – továbbá alaptörvény-ellenesen tekintette közszereplőnek az egyházi tisztséget viselő személyeket, e tekintetben az Alkotmánybíróság többsége által elfogadott „egyéb konkrét körülményekre utalást” nem találok meggyőzőnek. Ennek oka, hogy az érintett egyházi vezető a munkajogi jogvitával, illetve az egyházmegyei belügynek számító templomi felújításokkal összefüggésben nem tett állásfoglalást a nyilvánosság előtt, és nem egy ilyen nyilvános tájékoztatása vagy bejelentése szolgált kiindulópontul az őt ért bírálatoknak.

Budapest, 2018. június 26.

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

- [40] A párhuzamos indokoláshoz csatlakozom.

Budapest, 2018. június 26.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [41] Az Abtv. 66. § (3) bekezdésében biztosított jogköröm alapján az alábbi párhuzamos indokolást csatolom a határozathoz.
- [42] Az elfogadott határozat rendelkező részét támogattam, ugyanakkor a lentebb kifejtettek szerint az indokolását egyrészt nem tartom kielégítőnek, másrészt a többségi indokolás egyes megállapításait vitatom.
- [43] A Kúria ítéletének megsemmisítését alaposabban kidolgozott indokolással kellett volna alátámasztani. Álláspontom szerint ehhez az emberi méltósághoz és a jó hírnévhez való alapjogok kapcsolódási pontjainak, egymáshoz való viszonyrendszerének, illetve a véleménynyilvánítási szabadság ezzel összefüggő korlátainak bemutatása feltétlenül szükséges lett volna.
- [44] Vitatom a többségi indokolás azon megállapításait, miszerint az indítványozó nagyobb tűrésre kötelezett a vizsgált sajtócikk vonatkozásában, illetve hogy a vizsgált ügy közügynek minősül. Az Alkotmánybíróság álláspontja és gyakorlata következik a tekintetben, hogy a közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás és a rá vonatkozó védelem megítélésekor nem a szólással érintett személyek státusza a lényegi kérdés, hanem az, hogy a megszólaló valamely társadalmi, politikai kérdésben fejtette ki nézeteit. A közéleti véleménynyilvánításra vonatkozó alkotmányos szempontok tehát nem alkalmazhatók a közéleti szereplőket érintő, a közügyekkel semmilyen kapcsolatban nem álló vélemények esetében {lásd: 7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [47]}.
- [45] A szólásszabadság és a személyiségvédelem kollíziójának kérdésében a többségi döntés az Alkotmánybíróság saját zsinórmértékét félretelva sorolta az alapul fekvő esetet a közügyek vitájának körébe.
- [46] Álláspontom szerint az Indokolás III. 2.2. pontjának (Indokolás [26] és köv.) világosan rögzítenie kellett volna, hogy a címadás túlmegy azon az észszerű határon, ami a figyelemfelhívás körében a sajtószabadság érvényesülését részesíthetné előnyben az emberi méltósággal és a jó hírnévhez való alapjogokkal szemben. A cím szerinti tájékoztatás leglényegesebb körülménye ugyanis az a valótlan közlés, hogy nyomoznak az indítványozó püspök ellen. A vizsgálat tárgyát képező cikk címét a Fővárosi Ítéletábla valótlan tényállításnak minősítette, amit a Kúria sem vitatott. A többségi indokolás ezt a valótlan tényállítást következetesen pontatlanságnak nevezi. Az alapul fekvő ügyre vonatkoztatva a pontatlanság szó a legcsekélyebb mértékben sem juttatja kifejezésre, hogy a címadás

valótlan tényállítás, sőt ennek egyértelmű megállapítása helyett inkább leplezi annak lényeges jelentőségét. A megsemmisítés indoka tehát álláspontom szerint nem az, hogy a Kúria – ahogy a többségi indokolás fogalmaz – nem kellőképpen érvényesítette az Alaptörvény VI. cikkéből fakadó alkotmányossági követelményeket, hanem az, hogy a Kúria a címadást nem az Alaptörvénnyel összhangban értékelte, és ezáltal megsértette az indítványozó emberi méltóságát és a jó hírnévhez való alapjogát.

[47] Az elfogadott határozat végén szereplő, az ítélkező bíróság feladatával összefüggő megjegyzést szintén vitatom. A Kúria alaptörvény-ellenes ítéletének megsemmisítésekor álláspontom szerint nem helyénvaló, hogy az Alkotmánybíróság szinte iránymutatást, bátorítást ad arra vonatkozóan, hogy a megismételt eljárásban a bíróság arra a következtetésre is juthat, hogy egy bűncselekmény elkövetésével összefüggő valótlan közlés nem sérti az emberi méltóságot és a jó hírnévhez való alapjogot.

Budapest, 2018. június 26.

Dr. Szívós Mária s.k.,
alkotmánybíró

[48] A párhuzamos indokoláshoz csatlakozom.

Budapest, 2018. június 26.

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

[49] A párhuzamos indokoláshoz csatlakozom.

Budapest, 2018. június 26.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

IX. Határozatok Tára

A Kormány 1308/2018. (VII. 5.) Korm. határozata a Magyarországi Evangélikus Egyház kórházának létrehozása érdekében szükséges előkészítési tevékenységek támogatásáról

A Kormány

1. elkötelezett a kórházi ellátás javítása, az egyházi egészségügyi fejlesztések iránt, ezért egyetért a Magyarországi Evangélikus Egyház kórházának mint rehabilitációs-ápolási szakkórháznak Budapesten történő létrehozásával;
2. felhívja az emberi erőforrások miniszterét annak érvényesítésére, hogy az 1. pont szerinti beruházás révén létrejövő új gyógyító intézmény szakmai programjának kialakítása, illetve a szükséges fekvőbeteg-, valamint járóbeteg-szakellátási kapacitások biztosítása az Egészséges Budapest Programmal összehangolva történjen;
Felelős: emberi erőforrások minisztere
Határidő: folyamatosan
3. az 1. pont szerinti beruházásnak a Beruházás Előkészítési Alap felhasználásával kapcsolatos döntési hatáskörökről szóló 222/2017. (VIII. 11.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 2. § (2) bekezdés a)–o) pontja szerinti előkészítési fázisaira összesen 221 000 000 forint forrást biztosít a Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló 2017. évi C. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XXII. Miniszterelnöki Kormányiroda fejezet, 19. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 1. Célelőirányzatok alcím, 10. Beruházás Előkészítési Alap jogcímcsoport terhére azzal, hogy az előkészítési fázisokat legkésőbb 2019. június 30-ig kell megvalósítani;
4. az 1. pont szerinti beruházás előkészítésének kormányzati felelőseként az emberi erőforrások miniszterét jelöli ki;
5. felhívja az emberi erőforrások miniszterét, hogy biztosítsa a Magyarországi Evangélikus Egyház számára a 2. pont szerint kialakított szakmai program megvalósításának előkészítését a Péterfy Kórház-Rendelőintézet Országos Traumatológiai Intézet vagyonegyesítésében lévő, Budapest VII. kerület, Szövetség utca 14–16. szám (helyrajzi szám: Budapest belterület 33625), illetve Budapest VII. kerület, Hársfa utca 13–15. szám (helyrajzi szám: Budapest belterület 33641) alatti ingatlanok területén;
Felelős: emberi erőforrások minisztere
Határidő: azonnal
6. egyetért azzal, hogy a 3. pont szerinti előkészítési fázisokat a Magyarországi Evangélikus Egyház valósítsa meg;
7. az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 33. § (2) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva, az 1. pont szerinti beruházás előkészítési feladatainak finanszírozása érdekében a Kvtv. 1. melléklet XXII. Miniszterelnöki Kormányiroda fejezet, 19. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 1. Célelőirányzatok alcím, 10. Beruházás Előkészítési Alap jogcímcsoport terhére, a kifizetésekhez kapcsolódó pénzügyi tranzakciós illetékkel és kincstári díjakkal együtt összesen legfeljebb 221 000 000 forint egyszeri átcsoportosítását rendeli el a Kvtv. 1. melléklet XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 22. Egészségügyi ágazati előirányzatok alcím, 2. Egészségügyi ellátási és fejlesztési feladatok jogcímcsoport javára, a fel nem használt rész tekintetében a Beruházás Előkészítési Alapba történő visszafizetési kötelezettséggel;
Az átcsoportosítás tekintetében
Felelős: pénzügyminiszter
Miniszterelnöki Kormányiroda közigazgatási államtitkára
emberi erőforrások minisztere
Határidő: azonnal
Az elszámolási és a visszafizetési kötelezettség tekintetében
Felelős: emberi erőforrások minisztere
Határidő: a 8. pont a) alpontja szerinti jelentés tudomásulvételét követő 15 napon belül
8. felhívja az emberi erőforrások miniszterét, hogy
  - a) készítse jelentést a Korm. rendelet 7. § (1) bekezdése szerinti beszámolási kötelezettség teljesítése érdekében a 3. pontban meghatározott előkészítési fázisok végrehajtásának állapotáról, valamint a felhasznált forrás összegéről,
Felelős: emberi erőforrások minisztere
Határidő: a 3. pont szerinti határidőt követő 30 napon belül

- b) az előkészítési fázisok eredménye alapján készítsen előterjesztést a Kormány részére az 1. pont szerinti beruházás megvalósításának kérdésében, a kivitelezéshez és az üzemeltetéshez kapcsolódó feladatok, költségek, forrásigény, ütemezés és felelősök bemutatásával.

Felelős: emberi erőforrások minisztere

Határidő: 2019. augusztus 31.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyar kozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Köves Béla ügyvezető.